ANUL 1. No. 42. 6 pagini 3 lei Sâmbătă 10 Aprilie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: [D]RAGOȘ PROTOPOPESCU, [T]OMA VLADESCU | Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II. | TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția .... 4-84.34 | ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 150

Biblioteca Centrală ... Sibiu

Scriitorii în temniță

Am deschis ieri discuția foarte spinoasă a scriitorilor în raport cu [co]dul penal și eventual cu cele mai tari rigori. Insolubilul discuției ar [ap]rea că se găsește în acest punct nevralgic: arta nu poate fi la discre[ția] judecătorului de instrucție care nu are calitatea de critic literar. Pe [de] altă parte, — arătam în articolul de ieri, — un lucru tot atât de ade[vă]rat este că nici pornograful, nici comerciantul de poze obscene, nici [ne]gustorul de sexualitate tipărită nu relevă în niciun fel de critica [lit]erară. Individul oarecare, bucuros să-și satisfacă pe hârtie perversiu[nile] sexuale, operație care de altfel renteează, s'a obicinuit totuș de câtva [tim]p să se tutuiască în glorie cu Baudelaire, să se ia de braț cu Horațiu [(ci]tiți «Satirele» lui...) sau să-și încurce numele foarte comod cu Rabelais [sau] cu Villon, cu Gide, cu Oscar Wilde sau Flaubert. In acest caz însă [es]crocheria mi se pare cu dublu aspect: mai întâi escrocheria care sub[sti]tue artei un produs de altă calitate, și în al doilea rând, evident, into[lera]bil atentat la cea mai elementară morală (fiindcă de artă s'a văzut [că] nu mai poate fi vorba). Și în acest caz firește că individul trebue [che]mat urgent la poliție unde să i se arate, cât de energic, că locul lui [nu] e între sfinți, ci lângă negustorul de poze scabroase. Identitatea fiind [pe]rfectă, nici criticul literar n'are să intervină: polițistul ajunge.

Dar văd că sunteți nerăbdători, grăbiți, văd că mă somați să spun [ma]i repede cine apreciază arta și cine pornografia, cum se determină [co]mpetența pentru un atâta de delicat obiect. Și răspunsul meu, iată, [de] data asta, are să fie barbar: tot judecătorul de instrucție rămâne... El poate greși, desigur. Dar ce importă? Să vedem...

Cine protestează, mai întâi?... Să vorbim cu poetul încarcerat. Dacă nu e un pornograf, ci cu adevărat un artist, — în cazul acesta mai [ale]s, supărarea lui mă surprinde! Nu se compară el în celebritate, în [ar]tă, cu Oscar Wilde, cu Flaubert? Și atunci, cum? In artă, în... glorie, [me]rg cu Oscar Wilde — dar în pușcărie, nu! Mă încălzesc în tovărășia [ac]or atât de durabile nume, dar nu suport și riscurile unei glorii atâta [de] dificile. Poetul nostru vrea să meargă ad astra, dar nu suportă s'o facă [pe]r aspera! Hm! poetul nostru încarcerat, începe să miroasă urît... [Fii]ndcă, în definitiv, ce fel de... Baudelaire ești matale, iubite poet avan[gardis]t, dacă nu admiți această primă etapă a gloriei, dacă nu admiți să su[feri] pentru opera ta, să fii condamnat!

Dar mai e încă ceva, încă o semnificație de justiție frumoasă. Eu [su]nt convins că estetica d-tale, poet, romancier, artist, artist liber, rosto[go]lește așezările de azi și întâmpină timpul de mâine... Bine, — dar asta se [ch]iamă o Revoluție. Și atunci, de când lumea — minus cuvântul glorios [al] lui Caragiale — Revoluția a fost reprimată dela poliție. Artiștii noș[tri] se pare totuș că vor să facă revoluții, pe care... să le suporte poliția, [re]voluții de care autoritățile, rutina, să nu se sesizeze și să nu bage de [sea]mă. Și iată, într'adevăr, tot ce mă plictisește mai mult!

Este puțin ridicol aici, — dar mediocritatea, reaua credință mi se [pa]re că țipă încă mai tare.

Și iată de ce afirm că adevăratul artist nu va protesta niciodată [îm]potriva temniții și a judecătorului de instrucție — fiindcă el, singur, [nu] poate să piardă nimic. Libertatea lui scapă totdeauna de subt gratiile [pu]șcăriei.

Ce poet s'ar plânge dacă ar avea în volumul lui câteva pièces con[da]mnées?

Eu mi-aș dori această grea fericire, oricând... M'aș duce cu gloriosul [me]u păcat la judele instructor, aș intra luminat în temnița de care el— [în] numele burghez al rutinei — ar avea grația să mă creadă demn, tem[ni]ța însă de unde aș isbuti să evadez ușor, fără ca de data asta nimeni să [m]ai mă poată constrânge, în paradisurile mele artificiale...

Dar iată, în sfârșit, și mai mult. Ce importă dacă artistul adevărat, [a]rtistul pur și simplu e încarcerat? Judecata mea față de el rămâne [li]beră — chiar dacă el este închis. Elitele vor ști todeauna — se poate [r]ecompensă mai mare? — că un artist a căzut subt lovitura de pa[ti]ma a celor mulți, cari suportă greu marile lumini, dar cărora, în ce-i [p]rivește, trebue deopotrivă să li se recunoască dreptul de a se apăra cu [st]rije. In cazul acesta însă artistul mi se pare că va fi cu atât mai mare — așa după cum Isus, el însuș, n'ar fi rămas decât un simplu om dacă n'ar fi fost răstignit... Și o să iau acum un nume foarte des biciuit, ade[se]ori cu o cruzime nescrupuloasă. Tudor Arghezi...

Să admitem că într'o bună zi Arghezi, cel din Cuvinte potrivite [(]fiindcă pe celălalt din Țara de Kuty și alte fleacuri, — eu azi aș fi de [pă]rere să-l arestăm urgent, dacă n'ar fi decât numai pentru tentativă de [s]uicid literar!),—dar Arghezi din Cu vintele potrivite, ar fi mutat într'o zi [d]in casa lui, la Văcărești, peste drum. Eu îmi voiu spune atunci cu o [i]nvidie care se pricepe ușor și cu o mai deplină siguranță de data asta:

— ...Până într'atâta omul acesta a isbutit să turbure timpul lui! Lu[m]ina lui a fost atâta de mare încât, iată, ne-a orbit... Artistul, în sfâr[ș]it, a ajuns în pușcărie! Asta e semn bun... E semn că durează.

Și de aici nimeni nu pierde. Și, dacă nu mă înșel, mi se pare că arti[s]tul chiar e acela care câștigă mai mult...

...Dar când se arestează Haimovici Bonciu, atunci eu spun: bine că, în sfârșit l-ați pus ăstuia mâna în ceafă! Bine că s'a terminat!

Pricep totuș că pentru ăsta, pentru ăștia, pușcăria e grea! In ce «paradisuri» ați vrea să evadeze ei? Simțurile se consumă atât de ușor...

La chair est triste, helas!

Dar dacă suferă ei, acești smecheri negustori cari pun în cuvinte fotografii obscene și «poze interesante» — nu e desigur, niciun păcat. E numai o desinfecție, pe care o aplaudăm.

TOMA VLADESCU

Port și tipuri din Drăguș, județul Făgăraș

„REX"

La 11 Aprilie se va da la Bruxelles o bătălie, care poate fi hotărâtoare în istoria Belgiei.

Intr'o alegere parțială provocată anume, toate vechile partide coalizate, susțin candidatura d-lui Van Zeeland, președintele consiliului de miniștri, contra candidaturii d-lui Leon Degrelle, șeful mișcării tineretului belgian.

Ca și în alte părți, mișcarea «Rex» a început prin câțiva tineri, ca o reacțiune împotriva partidismului și a divizării naționale pe care el o reprezintă.

Ca și în alte părți, mișcarea tineretului a fost acuzată de anarhie, a fost acuzată că stă în slujba intereselor străine, că primește bani dela Hitler, etc. etc.

Dar mișcarea «Rex», disprețuind parlamentarismul, a izbutit totuși acum un an în alegerile generale să devie centrul politicei belgiene.

Astăzi a provocat lupta simbolică din 11 Aprilie.

[illegible] litici ai Belgiei.

De cealaltă parte, un tânăr.

Ce simbolică ar fi, pentru Belgia și pentru alte părți, izbânda lui Leon Degrelle.

MANOIL GRIGOREANU

Să deschidem Istoria

Așa dar ne prăbușim!

De pretutindeni, brațele neamului se întind disperate, cerșind un punct de reazim.

Indiferenții au murit.

Semnele atât de încuiate eri, sunt astăzi înțelese de toți.

Degetele tuturor se întind amenințătoare și în sufletul fiecăruia crește blestemul unui profet.

Ochii multor orbi privesc astăzi înspăimântați uriașul munte al păcatelor, gata să se prăbușească.

Așa dar, simțim cu toții astăzi, deasupra capetelor noastre, sabia nemiloasă a osândei fără sfârșit.

Și totuși, în nemernicia noastră, refuzăm să înțelegem, ocolind cu prudență, singura cale care ne poate mântui.

Să deschidem deci istoria și ucigând în noi teribila teamă de adevăr, să privim cu curaj.

Să lăsăm veacurile mai îndepărtate și să ne oprim la Constantin Brâncoveanul.

Au venit Turcii, păgânii, și Domnului Țării Românești i-au spus:

«Leapădă-te de credința ta, de legea ta și vei trăi tu și poporul tău, în multă pace, ani mulți».

Iată în fața sufletului Brâncoveanului, drumurile două se deschiseră.

Unul plin de toate făgăduințele, fără gropi și mărăcini.

Ochi omenesc nu ar fi fost, care să poată ceti în sufletul voevodului și cu puțină diplomație totul s'ar fi putut aranja.

Celălalt drum, fără întoarcere, dureros ca un ascuțiș de sabie, nu oferea nici o soluție pământească.

«Unde este mântuirea poporului meu?» s'o fi întrebat Domnul cu sufletul sfâșiat de ghiara unei asemenea întrebări.

Istoria ne arată hotărârea lui Constantin Brâncoveanu.

El și familia lui au murit de securea păgânului, dar neamul Românilor, întru legea lui Hristos până astăzi sălășluiește.

Să trecem mai departe filă după filă și să ne oprim din nou.

Gem Românii, peste Carpați, ferecați în temnițe grele, batjocoriți de Ungurii trufași.

Răbdarea lor fără de margini, a crăpat în mii de bucăți; dar sufletele lor chinuite încotro să se îndrepte, spre ce drum să apuce, cui să se mai roage?!

Sfătoșii, cuminții, deștepții, trec pe dinaintea ochilor lor turburi panglicile colorate ale tuturor deslegărilor ușoare.

Și deodată trei se aleg, uriași ca niște munți și cu sângele lor ung unealta blestemată, născocită de călăi, ca să ucidă nu trei suflete ci ființa unui neam întreg.

Se frânseră pe roată, oasele lui Horia și ale lui Cloșca; se stinse în închisoare Crișan, dar neamul urgisiților valahi fu mântuit.

Nu trecu nici măcar un veac și dincoace de munți, jugul fanariotului începu să apese din ce în ce mai greu, grumazul pământeanului.

Iată că unul găsi drumul, încă umed de sânge și fără sovăială îl apucă.

Muri Tudor din Vladimir ciopârțit de iatagane, dar mormântul lui poruncește și astăzi istoriei, mai puternic ca oricând.

Așa dar ne prăbușim.

«Unde este scăparea, unde este mântuirea?!» ne întrebăm, cu sufletul supt de îndoieli, așa cum s'au mai întrebat Românii de câteva ori.

Să deschidem istoria și aplecându-ne urechea pe inima ei să ascultăm.

Din mormintele lor, toți morții neamului acestuia, jertfitori ai vieței lor în credința lui Hristos, pentru mântuirea Românilor, ne vor striga:

«Acesta-i drumul».

Să înțelegem deci, noi toți cei de astăzi, gata să ne prăbușim, că singura cale a mântuirii poporului românesc, este cea presărată cu mormintele lor.

VIRGIL RADULESCU

Institutul de Istorie Universală

Au spus unii, auzind de inițiativa cu titlul de mai sus, a ministrului Anghelescu: A, un institut special pentru N. Iorga!

Dar pentru cine era să fie? Pentru mine, pentru d-ta?

Putem avea simpatii și antipatii politice pentru N. Iorga. Rămâne însă clar, că un institut universitar, la care marele cărturar să-și poată, și după plecarea dela Universitate, spune cuvintul, era tot ce i se putea acorda mai elementar.

Cred că nu există pentru nimeni nicio îndoială că N. Iorga a fost, este, și va rămine inteligent pînăla capătul — pe care i-l dorim cît mai depărtat — al unei vieți de adevărată grandoare intelectuală.

Lui N. Iorga unii îi pot imputa inegalități, — savanți streini îi pot imputa chiar inexactități de știință, o știință care nu știu dacă poate fi vreodată exactă (— și dacă ar fi, cu atît mai rău pentru ea, fiindcă ar omorî omul). Dar nimeni nu va contesta că e cea mai mare personalitate culturală a noastră, dela descălecare și pînă azi.

Inegalitățile sînt tocmai ale acestei imensități de personalitate, care ca și un munte, nu se poate privi de aproape fără să-i constați prăpăstiile și asperitățile.

Un om, însă, ca și natura, contează prin înălțimile pînăla care poate urca, și de aceia, mi se pare, muntele e regele peisajului.

Un prinț al peisajului romînesc, în cultură, rămîne și acela care a escaladat pentru noi cele mai înalte aspirații.

...Mă gîndeam la toate acestea citind eri lecția de deschidere a celui care, acum 20 de ani și mai bine, mă făcea în fiecare Vineri să fug dela cursuri — împreună cu Bălăcescu, Camil Petrescu și alți bursieri dela Sf. Sava — ca să-l aud cursul de Istorie Universală dela ora 11.

Și am simțit în mine o rupere. M'am schimbat eu, sau N. Iorga?

Ințeleg prin mine, generația mea, prinsă de puritanismul literar al lui Ovid Densușianu, dar smulsă ca din ghiarele ghețarului și dusă vijelios de umanitatea lui N. Iorga.

Umanitate, da, fiindcă ceiace a făcut pe titan să domine generații de-arîndul, (cum niciun Stere negativ n'a putut face) a fost omenescul acesta incorigibil dintr'un savant care te lovea în cap cu piscuri de știință și cu călimări, te transpunea în evul mediu cu un mic portret (dar ce minune!) de condotier iralian, așa cum te readucea la vatră cu anecdote fără perdea, spuse ore întregi la o recepție princiară a Fundației sau în trenul de excursie al Universității din Văleni.

Mare cărturar, mare prozator (singurul care, împreună cu Arghezi, — ce dracu să-i faci dacă așa e!) — a revoluționat scrisul nostru de azi, mare orator (cel mai mare din cîți a produs geniul nostru național) N. Iorga afectează totuși azi o înstreinare față de contemporani.

Așa după cum contemporanii afectează — mai ales cînd n'au trecut cu mult peste 18 ani! — un aer de sus față de... umilul cărturar...

Nu-i nevoe de niciun Sofocle. N[illegible] tragic nici de o parte, nici de alta.

E un divorț aparent, de epocă nouă, de Renaștere, în care temperamentul domină și prefacerea ia pe om de gît.

In fond adversarii se simt mult mai apropiați decît se ostilizează la suprafață...

In vreme ce N. Iorga se plînge — de pildă — că tineretul îl «urmărește» (??), eu aud elogii de iubire la conducătorii ac[estui] tineret, dela generalul acoperit de eroism la feluriți flăcăi cu ochi albaștri!...

Invers, în vreme ce tineretul se întreabă: Ce are cu noi Profesorul?, profesorul face mai mult de o declarație pentru justa înțelegere a noilor vremi.

Tragism? Nu. Mai de grabă cochetărie...

N. Iorga va sfârși prin a 'nțelege tineretul, tineretul prin a înțelege pe N. Iorga.

DR AGOȘ PROTOPOPESCU

Răvaș basarabean

In Basarabia noastră de departe — pentrucă tare-i departe țara asta de vis frânt în furtună — dramele, cuibărite în inima satelor, călătoresc uneori, cu trenul, cu poșta ori cu ceata de țărani necăjiți, spre Capitală. Vin cetele de plugari să-și spovăduiască otrava care le colcăie în suflet. Alteori necazurile sunt transmise prin curieri speciali.

Iată povestea. Invățătorul-director Mihail Roșca, din satul Constantinești, a părăsit datinile și legile din străbuni. Nu vine la biserică nici în zilele mari ale neamului. Intreține legături cu sectanții din sat și a amenințat pe preotul satului cu împușcarea. Acțiunea lui subversivă nu s'a oprit aci. Și-a procurat un aparat de radio, pe care l-a instalat în localul școlii primare, taxând intrarea la spectacolele nei comuniste pe care le regisează zilnic.

Lumea este îndrumată să nu-și trimită copiii la biserică. Instrucția premilitară, fiind sub conducerea acestui învățător înstrăinat, este o anticameră a anarhizării.

Zadarnic orice gest de protest. Inutile toate reclamațiunile. Rezultatele negative ale plângerilor au încurajat nefasta activitate a dascălului care și-a vândut tinerețea și sufletul Moscovei. Și iată-l încurcând și profanând sfințenia slujbelor duminecale prin faptul că face, ostentativ, instrucție militară în curtea bisericii.

Dar ceeace-i mai grav, ceeace-i extrem de grav, s'a întâmplat de curând, ultima întâmplare, ticluită și formulată în baltoaca unui suflet pervertit până la refuz și'n mintea atinsă de filoxera comunistă, sgudule din temelii cele mai criminale nepăsări.

Domnule ministru, domnule ministru, Al educației Naționale. Al instrucției, desigur.

Povestea aceasta am reîmprospătat-o azi noapte, — o noapte luminată, ireal, de o lună scăldată în povestiri — în tovărășia unui student reîntors la carte. Când am tăcut eu, studentul, frânt de oboseală, adormise pe una din băncile parcului. Iși plângea în somn o tinerețe biciuită.

Domnule ministru, domnule ministru... Strigă un sat la hotar.

Valeriu Cârdu

P. S. Dacă rândurile acestui cursiv vi se par incoerente, vă rog să mă iertați. Nu eu sunt vinovatul. D-voastră, cititorii, veți citi printre șire tot ceeace nu-i însemnat aci. Am vrut să informez autoritățile în drept despre anumite stări din Basarabia.

Vreți să știți tot ce a mai fost spovădui[t] în sufletul acestui cursiv? Aplecați-vă, îngenunchiați și ascultați cum bate inima pământului românesc. Veți desluși în aceste bătăi o tristă poveste basarabeană.

Dificultăți hitleriste

de IOAN VIAL

De nenumărate ori până astăzi, dela cucerirea puterii în Germania de către național-socialiști, presa iudeo-comunizantă mondială a anunțat prăbușirea inevitabilă a regimului. Cauzele erau multiple: răscoala în massă a detașamentelor de asalt, insurmontabile dificultăți economice, complot, o mică maladie mortală a Führer-ului, etc...!

La început lumea a crezut. A așteptat cu emoție inevitabila prăbușire, o zi, două, trei... Dar nu s'a întâmplat nimic afară numai de faptul că steaua lui Hitler urca tot mai strălucitoare pe firmamentul constelațiilor europene!

Acum cetitorii s'au obișnuit. Știu cu toți că nici Hitler n'are cancer în beregată, nici Goebells nu se păruește cu Goering și cât privește milițiile brune ele sunt de-o disciplină perfectă. Insfârșit hitlerismul de trei ani nu cunoaște decât victorii atât externe cât și interne.

Poporul Reichului a îmbrățișat în unanimitate crezul național-socialist și națiunea întreagă își confundă astăzi aspirațiile și voința cu actele și politica noului regim. Și Națiunea prin Hitler și-a regăsit mândria, încrederea, forța și formele dragi și specifice ale vieții sale.

Totuș Hitler cunoaște grave dificultăți. Numai că acelea nu sunt nici greutăți economice, nici politice. Din nefericire ele sunt mult mai grave. Pentrucă aparțin unui domeniu în care soluțiile depășesc voința și puterea oamenilor. Depășesc chiar geniul conducătorului. Oricare ar fi el. Ele sunt de domeniu spiritual și sunt intrinsece Reich-ului.

S'a scris câteodată în presă despre conflictele între oficialitate și biserică. Dar nimeni n'a dat acestui fapt atenția cuvenită. Poate pentrucă am tratat o problemă germană și catolică cu înțelegerea și trăirea noastră ortodoxă.

Lucrurile se prezintă însă altfel.

Poporul german este împărțit în două confesiuni: catolicism și protestantism. Ca să le luăm numai pe cele cu cea mai mare aderență în massă. Iar biserica în viața spirituală a fiecăruia ocupă un loc care nu se poate asemui nici pe departe cu locul pe care-l are astăzi ortodoxia în viața poporului nostru. Fapt ce, pentru noi, îngreunează mult înțelegerea problemei. Intâi ca principiu: ortodoxia — în raport cu catolicismul — putem spune că este indiferent vieții sociale. Nu organizează, nu conduce acțiunile, fiecăruia individ în parte, așa cum face catolicismul. Ortodoxia este religia libertății sociale. Acel ce crede în ortodoxie urcă spre Dumnezeu dacă vrea și dacă poate.

Dumnezeu e undeva sus și nu descinde nici odată în viața cea de toate zilele a omului, nechemat și neimplorat. Catolicismul contrariu îngrădește fiecare gest, priveghează fiecare pas al neofitului. Are tiparele, are forme din viață în care omul catolic este obligat să se încadreze. Prin școlile confesionale în copilărie apoi prin intervenția continuă, mereu prezentă, a «pater»-ului catolicismul străjuește veșnic trăirea neofitului. Ii indică până și orientarea politică și deseori preoții presează conștiințele uzând de marele lor prestigiu pentru a împlini poruncile Vaticanului — chiar în alegerile cutărui sau cutărui candidat.

Iată o primă ocazie de fricțiune între biserică și național-socialism. In educarea tineretului. De sute de ani colegiile diferitelor ordine călugărești mulau după tiparul poruncilor bisericii sufletele plăpânde ale tinerilor învățăcei. Hitler cucerește puterea. Opera lui, crezul lui sunt o religie. Poate viața sourtă a unei generații. Este o operă de viitor. Și cel ce va purta flacăra mai departe nu poate fi decât numai tineretul. Care trebue deci crescut în normele și ideile regimului.

Primul punct de neînțelegere. In loc de catechismul latin, Hitler pune în mâna celor tineri sapa și arma. In loc de celula albă a claselor din colegii le dă câmpul și muntele german. Până eri tineretul era crescut spre lauda și gloria urmașului infailibil al Sfântului Petru. Azi tineretul trebue educat pentru a fi luptător și cetățean al Imperiului german!

Un prim punct de întâlnire al celor două religii. Un prim obiectiv la care nici biserica nici statul nu poate renunța. Primul act al conflictului.

(Continuare în pagina 3-a)

Societatea scriitorilor Olteni

Sunt puţin nesumerit asupra termenilor pe care să-i înod aci, de sub peniţă, când ştiu că ei se pot interpreta felurit. Căci vorbind despre Societatea scriitorilor Olteni înfiinţată de curând, am vrea să nu ne părăm cu nimic susceptibilităţile unei alte societăţi, acele a scriitorilor Români. Şi am vrea, pe deasupra, să nu încurcăm cu aceste păreri, acea ordine care este a politicului nostru.

Pentru înfiinţarea unei societăţi scriitoriceşti de către Olteni presupune sau că de bănuit, cum am văzut că se interpretează, pe lângă un scop bine intenţionat şi unul susceptibil de multe păreri speculative. Credem că oricare primind această veste a rămas cu intenţia sănătoasă şi a refuzat pe acela care ar face o despărţitură în unitatea noastră politică.

Până a nu ne prelungi consideraţiile de faţă, vrem să precizăm că acest punct din urmă este definitiv înlăturat, şi problemele acestei societăţi a scriitorilor olteni, de-acum încolo se vor manifesta numai pe plan cultural.

Dacă în scrisul românesc, care, fără să exagerăm, nu e la începutul lui, şi cât e, e destul de frumos, de rodnic, — am urmărit o unitate de exprimare, nu e mai puţin adevărat că gândul nostru a mai bătut şi pe alt drum. Am vrut cu alte cuvinte să ştim că dela Nistru pân'la Tisa şi din Maramureş la Dunăre, nu se vorbeşte decât o limbă neaoşe, o limbă fără dialecte evidente, aşa fel ca Maramureşeanul să nu se înţeleagă cu Dobrogeanul sau Bucovineanul cu Olteanul. Incercarea aceasta, fără multă trudă, a reuşit, pentru că nu era nimic în sufletele noastre care s'o împiedice, încât, pe lângă că nu ne-am dispreţuit graiul, ba uneori l-am îmbogăţit cu imaginele cele mai frumoase, am ştiut cât şi cum să contribuim la o cultură românească, iar într'o anumită măsură, modestă de altfel, la una universală. Participarea noastră, aşa dar, la universal, cu valori recunoscute, când s'a dovedit vrednică a fost dintre acelea care nu se poate ocoli. Contribuţia la cultura românească şi în momentele frumoase chiar cu înălţare spre universal, în structura ei intimă e diferenţiată exact pe regiuni. Una a fost şi continuă să fie contribuţia moldovenească şi alta a fost şi este, aşişi, posibilitatea de participare a Olteniei, Ardealului, Banatului, Bucovinei. In favoarea dintre acestea se afla un specific greu de fixat, însă existent printr'o natură subtilă, intimă. Moldova a fost şi a rămas o contemplativitate. Practicismul Oltenilor le-a orientat spiritul pe drumuri mai bolnăvicioase, lăsându-se să se afirme mai cu seamă în acţiuni politice, în comerţ, cu multă îndemânare. Ardealul şi Banatul şi-au creiat o formă de cultură aidi cât să-i pregătească pentru o luptă istorică. Prin urmare, dacă există o notă aparte în sufletul fiecărei regiuni, ca din trinitatea mare unităţi, contribuind personal cu un specific a tins şi a reuşit să facă o legătură trainică pe drumul dintre suflete!

Regionalismul cultural — pentrucă acesta este termenul cel mai potrivit, şi de care, totuşi, se sperie speculanţii — pe plan spiritual, prin participare şi înţelegere, înseamnează o contribuţie ce nu se poate închipui.

Scriitorii Olteni vor cu un cuvânt să dovedească şi existenţa unui suflet oltenesc, capabil să se exprime şi în stare să aducă o atare contribuţie. Acestui gând prea nobil în esenţa lui, nimeni nu se poate împotrivi, căci, altfel, ar însemna că uităm specificul fiecărei regiuni, al fiecărui suflet prea avut în trăirea lui dealungul mileniilor.

George Ciulnan

CUIBURI DE LUMINA

P. C. GEORGESCU-DELAFRAS, unul din puţinii noştri editori creştini, deci de bun simţ, a reuşit să realizeze un frumos program literar pe anul acesta. Acordând o deosebită atenţie cărţilor pentru tineret, editura «Cugetarea» a tipărit întrece multe altele: «Cartea copiilor mei», de Paul Doumer, «Prinţ şi cerşetor», de Mark Twain şi splendidul roman, întotdeauna reconfortant prin generozitatea sa: «Cei trei muşchetari», de Alex. Dumas. «Moartea fratelui meu», de G. M. Vlădescu. «Fără limită», de Victor Papilian, «Invăţătorii», de B. Jordan, «Marat», de Gerard Walter, şi «Intoarcerea lui Andrei Pătraşcu», de Al. Lascarov Madovanu au însemnat tot atâtea succese.

Editura «Cugetarea» mai pregăteşte câteva surprize. In primul rând: «Viaţa lui Isus», de Francois Mauriac. Apoi: «Orientări în veac», de N. Roşu, «1907», de Cezar Petrescu, «Gol», de G. M. Vlădescu şi «După douăzeci de ani».

I-am sugera editurii «Cugetarea» o antologie a poeziei româneşti dela începuturile ei până azi. Ce crede d. P. C. Georgescu-Delafras?

«TRENUL FANTOMA»

se numeşte volumul, pe care-l pregăteşte d. B. Jordan, autorul romanului de mare succes «Normaliştii», pe care editura «Cugetarea» l-a retipărit de curând.

V. VOICULESCU

Citim această poezie de magul poemelor cu îngeri:

«Lin pasările-au dat în volt şi iată
S'au resfirat amurguri vii de pene
Şi, magice, s'au înălţat deodată
Grădini în crengi cu ochi de cosânzene.

A fost în parc atâta înflorire,
Nunţi în corole hora şi-au rotit
Dealungul serii prăznuind iubire...
. Şi pasările iar s'au ofilit».

(«Nunta Păunilor»)

PLECARE

Văd Cernăuţii acela, noaptea, depe podul peste linia ferată, lângă depozitele gării. O pâclă de toamnă, par'că, — nu de primăvară, flutura ca pădurea lui Erlkoenig. Apoi, a început o ploaie măruntă, care transforma în flori de apă luminile roşii şi verzi dela gară. Cum urla sirena unei locomotive! Văd şi acuma trenul, lunecând pe sub pod, învăluindu-mă în aburul acela greu, ca de fund de pădure.

«1935»

Cartea de sinteză biblio-critică a lui Miron Suru se integrează perfect în linia realizărilor lui Gh. Adamescu. La toamnă, va apare volumul «1936».

PAVEL NEDELCU:

«Poveri de gând ne-or poimoli în vis;
şi vom rămâne fără de cuvânt, —
ne-or zăpezi prin păr — cu braţ de vânt —
luceferii — petale de cais.

Şi tu mai mult aproape te vei strânge
să-mi gâlgâi în auz iubirea-ţi crudă, —
şi trupul — greu de stele — se va frânge, —
şi ne-om întinde calzi în iarba udă...

(Din «Ceasuri târzii»).

TEOFIL LIANU:

«Viaţă fără sfârşit şi tinereţe
Nescuturată la picioare, ca floarea,
Din are ilir în munţi creşte marea
Lumină cu măguri şi fâneţe».

(Din «Inviere în mit alb»).

YVONNE ROSSIGNON:

«Brazi aureolaţi de extaz
plâng gemme de răşini azure;
şi s'apleacă peste câmpuri, pădure,
ca un obraz către alt obraz.

(Din «Extaz»).

MUZICA

Reiner Maria Rilke: O hoher Baum im Ohr!» Aş îndrăzni să spun româneşte: «O, arbore înalt în auz! Muzica lui Orfeu nu putea găsi un mai reuşit atribut ca în creaţia geniului, care a murit din cauza unui trandafir.

1937 ZIDIRE NOUĂ

MAJORAREA ISTORIEI

ORI CE NEAM ARE UN INDOIT DUŞMAN: duşmanul tradiţiei sale, străinul şi tâlharul, şi duşmanul înoirii sale: trădătorul şi ciocanul. Nu există o altă judecată pentru neamul care vrea să-şi fie singur stăpân şi singur să hotărască asupra soartei sale.

*

SUNT INSA ASTAZI UNII cari fără voia lor, fără îndoială, tăgăduesc ori ce putinţă de majorare a acestui neam. Mă întreb dacă pentru oamenii aceştia mai există frumosul cuvânt de Patrie, dacă mai poate exista într'adevăr în toată ţăria şi slava lui, atunci când pentru «patria» aceasta e nevoie de pildă de un consiliu de familie prin gura căruia să i se mijlocească nevoile şi dorurile ei nemărturisite. Şi «mijlocite» cui? «Concepţiilor ideale de viaţă socială». Se spune «reprezentanţi». Da, reprezentanţi, — dar nu «mijlocitori», cum e cazul. Numai adevăraţii reprezentanţi au cuvântul în faţa Patriei, — şi atunci nu în calitate de advocaţi şi târgoveţi, ci în calitate de mărturisitori ai faptelor ce-şi găsesc cu necesitate izbânda. E marele ton care hotărăşte.

Aceşti reprezentanţi vor fi găsiţi fără îndoială intoleranţi şi subiectivi de către ceilalţi — «toleranţi şi obiectivi». Şi tocmai în domeniul politicei şi al istoriei faptul devine pentru ei supărător şi — mai mult chiar — jignitor. Nu sunt de înţeles într'adevăr patima şi exclusivismul celor cari stau alături în luptă. Nu se înţelege că e un fapt radical în această exterminare a paraziţilor zilei de astăzi, că e o luptă pe viaţă şi pe moarte şi că e vorba de o lege vie şi de tăria ei ce nu trebue să se piardă niciicând, ci dimpotrivă trebue să crească neîncetat. Nu avem decât de câştigat. Şi mai ales n'avem de împărţit nimic cu nimeni.

*

O UNITATE SE CAŞTIGA ŞI SE INCHEAGA cu preţul a nenumărator vieţi. Aceasta nu putem să o uităm niciodată. Şi cu preţul urii tuturor: această lege trebue să stea.

Fără încrederea în acest postulat politic, fără îndoită încredere în puterea hotărârilor conducătoare şi în aceea pe care o reprezinţi tu ca soldat, ori ce putinţă de majorare a neamului devine imposibilă. De aceea nu înţelegem să ni se vină astăzi cu formule spălăcite «de interes social şi naţionla», ca aceea a «unificării politice». Mărturisim că nu înţelegem rostul acestor cuvinte. Pentru noi politica nu este numai o funcţie exterioară, ci un organism viu, o cristalizare de caractere şi atitudini înlăuntrul persoanei.

N'avem de afacе cu «politica», — avem de afacе cu oameni cari ştiu ce vor şi ştiu mai ales cum o vor.

Calitatea lor de căpetenie este stăpânirea de sine şi consecvenţa. «Unificarea politică»? Nu. Ci unitate politică. Pentru că această unitate implică virtual unificarea **TUTUROR PUTERILOR** unui neam sub conducerea **POLITICA** a celui mai tare.

E O COPILARIE SA TE GANDEŞTI LA «UNIFICAREA POLITICA» atunci când nu-ţi dai seama de cele mai elementare legi ale fiinţei şi ale destinului politic.

«Cum, oameni buni, ia spuneţi-mi şi mie cum se poate explica o înoire a unui neam cu argumente istorice şi antologice? Adică de ce a trebuit să vie tocmai această înoire a firii sale? Nu e ciudată lipsa asta de prevedere a omului în istorie?»

O înoire nu se justifică şi nu se explică. O înoire se justifică prin ea însăşi şi naşterea unui om nou nu este condiţionată de «explicaţii istorice», ci este un fapt, adânc originar în chiar fiinţa lui şi născut de un întreg pathos creator al firii unui neam, de o întreagă necesitate de credinţă, de afirmare creiatoare, de împuternicire hotăritoare a omului. Insăşi nevoia luptei drepte pentru neam l-a născut. O lume nouă şi o viaţă nouă l-a născut. Dar înainte de toate nevoia unei credinţe noi, a unei noi încrederi a omului într'însul.

ŞTEFAN ION GHEORGHE

Icoana şi rugăciunea în Universitate

De multe ori ca student m'am întrebat dece în Universitate cursurile, lucrările de laborator şi seminar nu încep prin acel act de înălţare sufletească «rugăciunea».

Suntem convinşi că adevărata ştiinţă nu poate nega şi goni din suflet credinţa în Dumnezeu. «Ştiinţa multă apropie pe om de Dumnezeu, iar ştiinţa puţină îl depărtează», a spus Bacon.

Ştiinţa cercetează lumea materială, se ocupă de realitatea fenomenală, pe când religia de infinit, de veşnicie, de realitatea noumenală, transcendentală sau spirituală. Ştiinţa dovedeşte că lumea e pătrunsă de armonia legilor ei, pe când credinţa dovedeşte că armonia acestor legi şi lumea însăşi sunt create de o putere atot puternică—Dumnezeu.

In ştiinţă se foloseşte ca unic mijloc de cercetare raţiunea, căci observaţiunea şi experienţa, mijloacele de cercetare a ştiinţelor naturale şi experimentale, pot fi privite tot ca mijloace de investigaţie ale raţiunei. In credinţă omul lucrează cu puterile suprafirii cu ajutorul pe care îl dă Dumnezeu, prin Duhul Lui Cel Sfânt, fără ca prin aceasta să renunţe cu totul la ajutorul raţiunei.

Adevărata realitate, esenţa lucrurilor nu rămâne necunoscută, cu tot sprijinul raţiunei. Insă siguranţa pe care o dă credinţa, sprijinită pe raţiune şi luminată pe revelaţiune este aşa de mare, că omul îşi sacrifică viaţa pentru cea ce crede.

In sprijinul tezei noastre vorbeşte faptul că oameni de ştiinţă distinşi au fost adevăraţi creştini au vorbit cu respect de religiune şi nu şi-au permis să discute cu uşurinţă despre lucrurile sfinte. Putem cita pe Newton, Kepler, Pascal, Cuvièr, Lamarck, Liebig, Pasteur, Claude Bernard, Descartes, Leibnitz, Kant, Hegel, etc.

Dar nici oameni de credinţă, teologi, n'au căutat să micşoreze valoarea ştiinţei pure, ci unii au lucrat cu rodnicie pe tărâmul ştiinţelor la creare şi propăşirea lor ca Mariotte, Copernic, Haüy, Priestley, Latreille, etc.

După cum păcura şi apa nu se amestecă, tot astfel domeniul ştiinţei şi cel al credinţei nu se confundă. Totuş ştiinţa şi credinţa stau în cea mai mare armonie.

Timpurile grele şi păgâne au încetat, trebue să strălucească Crucea semnul prin care s'a învins şi se va învinge. Gândurile tutulor trebuesc pătrunse de acest adevăr. Sunt de ajuns jertfele făcute de martiri în luptele pentru apărarea gândurilor sfinte.

Salutăm şi ne plecăm gândului prea curat al acelora cari au căutat să pue icoana şi rugăciunea în Universitate. S'a strivit prin aceasta şarpele necredinţei.

Icoana şi rugăciunea sunt singurele mijloace de reconfortare sufletească.

TEODOR TRIFANESCU

Consideraţii şcolare

Ştiţi cât de repede s'a realizat la noi completa laicizare a învăţământului. Cu o fervoare vrednică de o cauză mai bună, mandarinii şcolilor româneşti au gonit — cu diverse dispoziţiuni foarte savant formulate şi motivate — spiritul religios din instituţiile noastre educative. Ba, uneori, se găseau profesori cu pretenţii de reformatori pedagogi, bieţi rousseauişti exasperaţi de propria mediocritate, cari vorbeau — în faţa elevilor! — despre preoţi ca despre nişte vrăjitori africani şi cari aveau pentru sfânta scriptură un dispreţ pe cât de caraghios, pe atât de pernicios formării intelectuale a tineretului.

Treptat, învăţământul religios a fost redus până aproape de inexistenţă. I-a-u luat locul gimnastica, lucrul manual şi caligrafia, aşa că am ajuns în halul de-a nu şti numele sfinţilor apostoli, pentru ca, în schimb, să ne specializăm în memorarea campionilor de box şi-a vedetelor de lupte greco-romane.

Paralel cu izgonirea orei religioase din licee, s'a redus şi studiul limbilor clasice. Vergilius, Horatius şi Ovidius sunt confundaţi cu Boris Karloff sau cu Danielle Darieux.

In prezent, situaţia e echivocă. Zelul anticlericalilor s'a mai potolit, dar educaţia creştină tot n'a făcut progrese.

Şi iată că, în zilele acestea, am primit vizita unor elevi francezi. Lucru ciudat: ei n'au fost puşi sub conducerea unui maistru de gimnastică sau sub a profesorului de lucru manual, ci sub autoritatea unui om al bisericii, a abatelui André Duchaux, directorul colegiului Montalambert.

Din Franţa oficială de stânga, deci, primim o lecţie de... dreapta. Autorităţile noastre şcolare au deci un minunat prilej de meditaţie...

Mircea Streinul

CONCERT

Doi copii talentaţi, Valentin şi Ştefan Gheorghiu, în vârstă primul de 9 ani şi al doilea de 10 ani, concertează în ziua de 18 Aprilie cr., orele 5 p. m. la Sala Dalles. Aceşti artişti precoci, despre cari Adrian Maniu a scris atât de elogios în «Universul», vor şti să uimeze lumea la vioară şi pian.

Marele concert dela Galaţi

GALAŢI, 8. — In ziua de 12 Aprilie la orele 21 seara, marele compositor şi interpret italian Alfredo Casella, împreună cu violoncelistul Arturo Bonucci, cari întreprind un turneu prin România, vor da, din iniţiativa Institutului de Cultură Italiană, un concert la «Casa d'Italia» din localitate.

Este o sărbătoare artistică de mare importanţă, care va prezenta publicului pe doi dintre cei mai renumiţi artişti italieni.

Fapte mari, oameni mari, cărţi mari

Mareşalul Badoglio:
Comentarii asupra campaniei din Ethiopia

I.

Cartea pe care Mareşalul de Italia Pietro Badoglio o dedică «Naţiunii Fasciste *care a înţeles războiul, l'a urmărit cu pasiune şi credinţă într'o perfectă comuniune sufletească*», ne desvălue într'o bună măsură, eforturile impresionante pe cari Ducele şi poporul italian, le-au făcut pentru a susţine unul din cele mai mari războie coloniale pe cari le-a înregistrat istoria. Trebuie să recunoaştem dela început, că războiul acesta — purtat la o distanţă de 4000 km. departe de patria mumă, — într'un ţinut neprielnic şi lipsit de aprovizionări de tot felul, — nu putea să fie dus decât de o naţiune ca cea italiană animată în cel mai înalt grad de voinţa de a învinge, cu orice sacrificiu. Războiul acesta îmbracă de la început veştmânt de epopee. Teatrul pe care se poartă este impresionant de vast: văzduhul, marea şi pământul sălbatec al Abisiniei pe care se mişcă sute de mii de oameni admirabil organizaţi, armaţi cu cele mai moderne mijloace de luptă şi fanatizaţi de cea mai aprigă şi mai totalitară voinţă care a prezidat vreodată la destinele unui mare popor.

Ducele! Nerv al războiului, nerv al rezistenţei morale şi materiale în mijlocul unui ocean de adversităţi, el a întrupat în momente de o excepţională gravitate, toată mândria şi tot geniul politic al rasei latine. Romanul acesta dur, cu fruntea cât o culme de veac şi cu ochii în cari se oglindeşte tot viitorul Italiei imperialiste, a arătat lumii că nu există piedici pentru un popor care vrea să-şi impună dreptul la viaţă. Pregătit până în cele mai mici amănunte, atât din punct de vedere politic, cât şi din punct de vedere militar, condus de mintea ageră a Mareşalului Badoglio, el constitue «*modelul războiului decisiv de mâine*.

«*Acest războiu ca niciunul altul,* — mărturiseşte Mareşalul într'o prefaţă substanţială — *a fost trăit cu intensitate de întreg poporul, cu marea sa inimă, cu sufletul său orzător, demn de Duce care l'a voit şi l'a format aşa. Eu care am fost căpitanul acestui războiu, am simţit întotdeauna şi în special în momentele grave, inima poporului care bătea cu a mea, ca o mare şi unică inimă. Această siguranţă aducea la toţi luptătorii voinţa de a învinge şi ne da nouă ca şi incomparabililor noştri soldaţi, forţa de a suporta sacrificiile şi oboselile pe care nimeni n'ar fi îndrăznit să le ceară într'un alt climat spiritual...*».

In mărturisirea aceasta, găsim cheia care stă la baza unei victorii pe care numai inconştienţii şi orbii o mai pot nega. Numai o politică de mână tare şi numai o voinţă unică putea să ducă la bun sfârşit o operă care în primele luni ale anului 1935, putea să fie considerată ca ceva neînchipuit de greu. Atunci totul era de făcut. Ducele şi disciplina pe care el a insuflat-o poporului italian, au pregătit totul în mai puţin de un an. Căci sunt fapte cari se pot oricând controla. S'au desfăşurat sub ochii noştri ca un imens şi ireal film de cinematograf.

Patria mamă departe la 4000 km cu vaporul. Coloniile Africei Orientale trebuiau înzestrate cu toate mijloacele trebuincioase ducerii unui războiu cu totul diferit de cele desfăşurate pe Continent. Imense baze de aprovizionare trebuiau create concomitent cu înaintarea trupelor spre frontiera de Nord a Abisiniei. Sute de mii de oameni — trupe din metropolă — în afară de unităţile eritreene, trebuiau transportate zi şi noapte, cele mai multe cu vapoarele. In Abisinia nu existau şosele pentru transporturile de tot felul necesare aprovizionărilor şi evacuărilor acestei imense armate coloniale, — care înnumăra un total de 5 Corpuri de Armată, mai multe sute de avioane, care de luptă şi mii de automobile, cari au adus un nepreţuit serviciu pentru întreţinerea şi transportul trupelor. S'au construit în răgazuri scurte — adesea între două bătălii, — noaptea pe ploi violente la lumina reflectoarelor, sau pe călduri omorătoare, adesea insuportabile de omul european. *Istoria militară colonială nu cunoaşte o întreprindere asemănătoare.* Niciodată nu s'a cheltuit atâta elan creiator ca acolo, nu s'au întrebuinţat atâta mulţime de oameni şi atâta cantitate de material modern de războiu...

«Trebuia să se învingă cu orice preţ şi repede»... spune Ducele. Să nu se uite că Italia lupta în acele momente pe două fronturi «frontul politic şi frontul economic». Greutăţile păreau de neîntrecut. Democraţia lumii credea că a sosit ceasul prăbuşirii fascismului şi că poate fulgera sborul vulturului cu ameninţări şi cu măsuri care s'au dovedit într'o bună măsură ineficace. Trebuia câştigat însă cu orice preţ factorul timp, iar războiului acesta care se anunţa de lungă durată, trebuia să i se dea un caracter continental prin aducerea unor masse impozante de trupe şi de material

Din durerile satelor

Peisaj moţesc

„Foaie verde hi la deal,
Eu sunt moţul din Ardeal"

Mai trage-i, măi Ilie, una de inimă albastră, iar noi să stăm strâmb şi să vorbim oblu. Aşa ni-s soroacele. Noi suntem buni de măistorit ciubere, doniţe şi şuştare. De uns osiile cu dohod... Drumul săracul el singur este prietenul nostru. Şi când căruţele ogoite pornesc, începe să miroase a pită.

Clanetaşul se opri pe neobservate cu ultimele note picurate în noapte, ca un refren apăsător.

— Doar nu cumva îi fi american de-ţi place doina asta? îl îmboldi un fecioraş mai oacheş.

— Ia zi-i una de a noastră. Zi, Ilie, adăogă Icoană — că vine ulcica de vinars ş'apoi cine mai ştie când ne-om mai vedea că, de, îi greu dealul şi-i slab calul.

Clanetaşul Ilie îşi adună ultimul pumn de puteri şi unde nu se porni: „A plecat moţul la ţară". Icoană îl ascultă până la sfârşit. Ceru crâşmăriţii să umple toate ulcelele de lut, ş'apoi sculându-se în picioare începu: „Ascultaţi-mă bine. (Muierile îşi ciulîră urechile). Eri noapte am visat un vis frumos. Se făcea că pe drumul dela Albac spre Măguri, m'am întâlnit cu Iancu. Iar când m'am trezit, am auzit un copchil plângând. Auziţi minune, copchil plângând în casa mea în care n'a mai copilărit nimeni de când eram eu ţânc. De-acum 69 de ani! Şi de-atunci câte nu s'au mai întâmplat. Nu-i făină, nu-i slănină. Biserica ne-a mânat-o Arieşul. Iar pe dascălul Cocioabă l-a dat afară fiindcă, zice-se, a lucrat şi el la cărămizi la Dealul Negru. Măi, măi, se vede c'o murit dreptatea odată cu Iancu nost. Dă... strâ-i bună numai pe... aceea ia plec acuma... ori pe Iancu ori dreptatea...

Voi ştiţi bine că... te. Da'auziţi-mă bine... fără una din două.

Cocoşii începură să... zul nopţii. Icoană mai... apoi ieşind pe prispă... mere stelele cari pe... care, o muiere dintr'un col...

Eşiră toţi, deteră... căruţă, îşi cântăriră... berele, apoi începu... luţilor.

Un roi de muieri cu... şi lacrimi în ochi o... răspândindu-se printre...

Un flăcău mai dezgh... bună. Icoană îşi... nainte...

Roţile se acordară... tecul lor refrenul... crimă şi pâine: „Muşi... poartă..."

GEORGE P...

CALEND...

VINERI 9 APR...
ORTODOX: Sf. Martir... Cezaurea.
CATOLIC: Sf. Ion Patri... driei.
SOARELE: răsare la 5... 18.49.
Basarabia le uneşte cu R...

Spectac...

TEATRE

OPERA ROMANA: Bo... vila.
NAŢIONAL: Vreau să ...
REGINA MARIA: Lapt...
COMOEDIA: Ora cH...
VESEL: Scurt-circuit...
ALHAMBRA: Super Alh...
MODERN: 25 la...
LIGA CULTURALA: Ca... lor.
MAJESTIC: Amor sovie...
EFORIA: «Văduva vese...

CINEMATOGR...

CAPITOL: O lacrimă p... jurnal Eclair şi compl...
TRIANON: Un bărbat ... nal Paramount.
ARO: Pensiunea Mimosa... plecare.
ROXY: O lacrimă pe un... plecare şi jurnal Eclair.
CARLTON: Nu vă încrede...
VOX: Charlie Chan cu... loff (Masca diavolului)... plecare.
FEMINA: Adolescenţă ... colorată.
ARPA: Vânătorul alb, ... tare.
FORUM: Paris şi Cun...
DARLY: Misiunea brigăzi... tă şi soţie.
MANON: (Doamne!): O... nală şi Raiul pe pă...
OMNIA: Paris şi Fem...
CITTY: Oraşul păcatelor... ţigani.
FRANKLIN: Guliver ... şi Stan şi Bran ...

Premiile S...

II.

Apoi, e George Drum... Mănăstirea Horecii, ... stiţi" de arboroseană ... iconar, liric umbrit de ... expresie. Acordându-i ... R.-ul ar face un act frum...

George Popa, cu „Pe... gendă", talent ardelean, î... abnegaţie într'un oraşel... pentru o literatură aderân... merită deasemenea o re... cială.

Iulian Vesper, apărut... de nord", un mare şi ... reţinut în incinta oarecu... premiilor. Nepremierea l... ar fi o nedreptate.

Sperăm că S. S. R.-ul... îndoială — suntem sigu... tească de aceste cărţi. ... indicate aici îi va lămu... comitetului.

„Cuget clar" ...

Citām din cuprinsul ... săptămâna aceasta:
N. IORGA: Nunţi de... viaţă; *I. Agârbiceanu*... *Paul I. Papadopol*: Pe... *Ioan Ciocârlan*: Piscul... noapte pe un vârf de ... sfârşit).
VERSURI de *Al. Iacob*... *Cucu*, *A. G. Delafăstăşene*... *Timiraş*, *I. Const.-Delabo*...
CRONICA de N. IORGA...

VIAȚA POLITICĂ

Spre închegarea unei solidarități generale pe plan național

Interesant interviev cu d. C. Angelescu, fost ministru

...i avem o săptămână până la alegerile comunale dela 16 Aprilie. ...care partid și-a verificat efectivele ...truniri săptămânale și numeroase ...ărniri, iar rezultatele sunt scontat: ...felul cum a evoluat numărul partizanilor în aceste adunări.

...upările naționaliste: „Frontul Ro...sc" și partidul național-creștin se ...ntă în fața cetățenilor capitalei cu ...ncomparabil prestigiu, isvorît din ...rea unui program de realizări ro...ști și din girul a trei mari Ro...: Vaida, Cuza și Goga.

...lelalte partide participă la vot cu o ...ată propagandă electorală, cu com...isuri și carteluri care scoboară pres... politic.

...ntru a reda aspectul luptei elec...e și pentru a arăta cititorilor noș...um va evolua această bătălie, am ...părerea autorizată a d-lui C. An...scu, fost ministru, actualul președinte ...rganizației Capitalei a „Frontului ...ânesc", care a binevoit să ne facă ...esante declarații.

...dăm cuvântul d-lui C. Angelescu:

...Îi pare bine că „Buna Vestire" se ...sează de alegerile municipale din ...rești și constat din întrebările for...te, convingerea dv. că aceste ale...vor înfățișa în realitate o luptă ...orală între mișcarea naționalistă și ...lul politicianism în funcțiune de in...ele personale ale partizanilor.

...eți perfectă dreptate.

...răspunsul meu să-mi dați voe să ...spesc toate întrebările și vă expun ...ea mea asupra aspectului acestei ... electorale.

...E SE PREZINTA IN ALEGERI

...ate grupările politice se prezintă ...ea alegătorilor în afară de parti... d-lor mareșal Averescu, Iorga și ...ătoianu.

...rtidul național-țărănesc a făcut car...u partidul conservator (Grigore Fi...) și cu partidul social-democrat și ...lui țărănesc preconizat de d. Mad... iar ca ... stăruitori ...are doritori de a ... ...sunt evreii înscriși în număr con...abil în listele electorale și comu...și unii și alții transformați în ...iubitori ai țăranului român.

...d. Mihalache a reușit să facă un ...enea cartel cu conservatorii la ...pta (Culoarea boerească de Galben) ...comuniștii la stânga, (Gara de ...și fabricile), demonstrează abili...sa politică și adânca pătrundere ...incipiilor statului țărănesc, care i-au ...at o asemenea consecință politică ...ar constitui precedent, dacă n'ar fi ...exemplul clasic de politicianism și ...agogie.

...rtidul național liberal se prezintă ...ur în alegeri.

...proprierile masive de imobile, des...rei de bulevarde și piețe publice ...ite cu bani grei din buzunarul se...al contribuabililor, noul regulament ...nciar al Capitalei, — prin care au ...ulgit sălbatec feluritele impozite co...ale și au inventat atâtea taxe, — cu ...te „binefaceri" are curajul să ceară ...urile cetățenilor, partidul dela guvern. ...adrele liberale oficiale vor lupta cu ...ă dârzenie contra partidului d-lui ...orge Brătianu, care are în patrimo...sau tradiția liberală și o speranță ...ârtășită că tot domnia-sa va fi moș...torul tatălui și bunicului d-sale.

...ostul primar Dem. Dobrescu, și-a fă... de rândul acesta manifeste în nu...e partidului radical-țărănesc al d-lui

...lusian și și-a menținut „Organizația comitetelor cetățenești", întocmai ca primadonele care-și păstrează și numele artistic, când reușesc să facă o căsătorie legitimă.

D. Dobrescu critică stăruitor „șmecherlâcul politic", dar a ținut să dea o dovadă răsunătoare că d-sa vrea să rămână cunoscut în adevărata sa înfățișare, chiar când se găsește într'o grupare și țărănistă și radicală.

A vrut să nu fie lipsit de voturile acelora care l-au ales cândva președintul Asociațiunii prietenilor Uniunii Sovietice; *a ținut să nu se uite că a fost apărătorul inculpaților dela Tatar-Bunar și fiind un democrat atât de convins, lucrează stăruitor pentru drepturile democrației integrale, astfel încât prin „Comitetele cetățenești", este indicat să solicite și voturile evreilor, minoritarilor și comuniștilor, prezentându-se deadreptul ca, concurent al național-țărăniștilor cu care mai are răfueli de făcut.*

Spre închegarea unei solidarități generale pe plan național

Mișcarea națională, sau cum am fost botezați de adversarii noștri, „dreapta" se prezintă cu liste separate, astfel că Frontul Românesc, *al d-lui Vaida și partidul național-creștin, au candidați.*

Ar fi fost în interesul cauzei naționale, pe care o susține fiecare din aceste grupări ca să existe o listă comună, pentruca voturile românești să nu se mai împartă, iar curentul naționalist să ajungă cu mai multă vigoare la rezultatele pe care și dv. «Buna Vestire», le doriți slujind în muncă comună, cu atâta sacrificiu.

Frontul Românesc prin glasul d-lui Vaida dela primele manifestațiuni a făcut apel ca toate apele naționaliste să curgă pe albia unui fluviu mare, care să răcorească, să fortifice și să asaneze întreaga viață politică a țării.

Până astăzi n'am ajuns la acest rezultat.

Dar nimeni nu are dreptul să se îndoiască.

Mișcarea naționalistă în timp de doi ani a mers victorioasă, a produs sdruncinarea din temelii a programelor celorlalte partide, a silit partidul național-țărănesc la o monstruoasă alianță cu socialiștii deoparte și cu conservatorii de alta și în sfârșit a împins pe d. Mihalache să declare sentențios ca și cum ar fi întotdeauna convins că se impune primatul muncii românești, pentru dreptatea seculară și pentru asigurarea viitorului neamului.

Acest succes al d-lui Vaida, care a fost gonit din partid, fiindcă a năzuit să pretindă fixarea programului pentru dreptul la muncă după proporționalitatea etnică, este atât de important și decisiv, încât de acum nimeni nu mai are dreptul să-l combată pe d. Vaida și nici să-l mai hulească, dar nici să-i ia din mână comanda și directivele în tot ce privește înfăptuirile deziderатelor naționale, pe care d-sa a silit partidele să le admită în programele respective.

Pentru garanția unor asemenea înfăptuiri, mai trebue exclus din guvernările viitoare și politicianismul abject, care a otrăvit viața publică și împiedică o serie întreagă de Români de ispravă, de a lua parte la frământările publice.

Până acum, mișcarea națională s'a desvoltat normal și a trecut în bune condițiuni prin diferitele etape. *Cred că și închegarea unei solidarități generale pe plan național, va veni la timpul oportun.*

Rezultatele alegerilor nu indică guvernul de mâine

Cum vor fi rezultatele din București?

După expunerea de mai sus, vă rog să fiți convinși că toți Evreii și minoritarii și comuniștii, vor vota cu d. Lupu și Mihalache, iar suveica măturătorii și nemaiauzitele abuzuri electorale, cu d. Donescu.

D. Dobrescu, va culege rămășițele democrației integrale, fiind puternic sprijinit de presa respectivă care dorește să-l mențină la suprafață.

Frontul Românesc *va lua voturile Românilor care l'au susținut și până acum, împărțindu-le cu d-nii Goga și Cuza și cu d. George Brătianu.*

Programul nostru edilitar a fost expus în diferite manifeste și publicațiuni, ale candidaților noștri și pentru înfăptuiri, avem garanția d-lui Alexandru Vaida, care a mai înfăptuit ceva pentru această țară.

Rezultatele alegerilor comunale, nu sunt indicatoare ale guvernului de mâine fiindcă în aceste alegeri nu se dă o luptă politică de succesiune

Liberalii cari au guvernul și care procedează cu abuzurile d-lui Donescu, vor avea mai multe voturi.

Dar orașul întreg cunoaște mijloacele de captare.

Față de mișcarea națională, astfel cum a fost îmbrățișată de țara întreagă, problema succesiunii, cred că se va rezolvi, numai pe plan național.

Orașele și satele nu s'au mișcat spre a sili toate partidele să adopte «primatul muncii naționale» *și «toți* în jurul Regelui» *spre a tolera — cum ar zice d. Dem. Dobrescu — șmecherlâcul convertirii de ultimă oră.*

Vaida nu și-a mărginit Frontul Românesc *într'un partid. Românii și toate clasele sociale ce gândesc și simt la fel au loc să-și dea tributul de muncă și de sacrificiu pentru primenirea vieții publice.*

In Frontul Românesc *nu este angajat niciun loc de comandă mai mare sau mai mic. Știm ce vrem și am dovedit că cunoaștem mijloacele spre a ajunge la înfăptuire.*

Nic. Ion

D. Victor Antonescu la sesiunea Ligii Națiunilor

D. Victor Antonescu ministrul afacerilor străine, va participa la ședințele consiliului Ligei Națiunilor, care a fost convocat în luna Mai.

Ministrul nostru de externe se va duce apoi la Paris, unde va avea importante întrevederi politice.

Partidul agrar și alegerile județene

D. C. RADOVICI CONDUCE CAMPANIA IN ILFOV

In comitetul executiv al partidului, d. C. Argetoianu a hotărât ca organizația d-sale să nu participe la alegerile din Capitală. Dacă însă, pentru București partidul agrar nu înțelege să candideze, în alegerile județene, acolo unde este în joc buna gospodărie a satelor, organizația va da lupta.

D. C. Radovici președintele organizației de Ilfov, a luat întinse măsuri pentru alegerile dela 20 Mai. D-sa participă la toate manifestățiile sectoarelor și ale plășilor.

Și pentru a se informa asupra tuturor problemelor cari agită viața țărănească, d. Radovici a dispus înființarea pe lângă fiecare sector a unui comitet cultural și de asistență socială.

D. Vaida a sosit aseară în Capitală

D-sa a fost chemat telegrafic

D. Al. Vaida, președintele «Frontului Românesc», a sosit aseară în Capitală venind dela Cluj.

D-sa a fost chemat telegrafic în Capitală și această chemare este pusă în legătură cu importante evenimente politice.

De unde, d. Vaida renunțase de a mai veni în București și intenționa să trimită o telegramă de omagiu d-lui A. C. Cuza cu ocazia sărbătoririi de Duminecă, sosirea pe neașteptate a d-sale este semnificativă.

O abținere cu tâlc

In cercurile politice se discută cu aprindere faptul că d. George Brătianu nu va participa la consfătuirea convocată de d. mareșal Averescu.

Prelungirea valabilității carnetelor C. F. R. ale parlamentarilor

Direcțiunea generală C. F. R. a dispus prelungirea cărților de liberă circulație ale parlamentarilor cât și carnetelor de identitate ale membrilor familiei lor până la 1 Mai 1937, fără să se aplice timbrul pentru modernizarea circulației.

Carnetele sunt valabile fără viză pe anul 1937.

Pe marginea cazului Budișteanu

O restabilire a faptelor și o precizare cavalerească a d-lui avocat Vasiliu-Cluj

N'a fost și nu este în intențiunea noastră să facem din RADU BUDIȘTEANU un personagiu important. De aceea nu-i vom acorda mai multă atenție de cât o merită.

Totuși ținem să se știe că dacă stăruim asupra acestui subiect, o facem OBLIGAȚI de însuși preopinentul, care din momentul când a înțeles să-și facă dreptate singur într'o chestiune ce ultragia și dreptatea și demnitatea românească, trebuia să prevadă toate consecințele.

Iar ca să nu se pară că procedăm cu patimă, vom restabili aci rezumatic faptele așa cum s'au petrecut.

RADU BUDIȘTEANU fusese prevenit din vreme că la spatele incendiatorilor se ascund cei mai odioși gangsteri morali cari dezonorează viața noastră publică de trei decenii încoace și cari duc un război laș, de intrigă, de calomnie și de asasinat moral împotriva mișcării naționaliste în general.

RADU BUDIȘTEANU nu numai că n'a renunțat la apărarea indirectă a acestor monștri, dar nici măcar nu și-a dat osteneala ca în apărarea clientului său să slujească justiția și onoarea națională în felul în care a făcut-o d. IONEL TEODOREANU de exemplu.

RADU BUDIȘTEANU i-a apărat cu rea credință pe incendiatori, iar atunci când i s'a atras atenția asupra acestui lucru, în loc să tragă consecințele, a lovit în mod laș pe reprezentantul ziarului nostru, un tânăr care fiind bolnav, n'a putut să se apere.

Astfel că RADU BUDIȘTEANU trebue neapărat sancționat măcar pentru aceste fapte și chiar dacă am face abstracție de acuzațiunile idioate pe care le-a adus acestei tribune de luptă și care nu vor rămâne nici ele fără răspuns.

O PUNERE LA PUNCT

E foarte semnificativ faptul, că în chiar seara agresiunii, două ziare jidovești au relatat în mod criminal de tendențios faptul, arătând că împotriva reporterului nostru s'au ridicat nu numai mercenarii iudeilor, ci și avocații părții civile alături de d. procuror MOISEANU.

Câte afirmații, atâtea minciuni.

Căci iată ce precizează d. EM VASILIU-CLUJ, avocatul societății reclamante «EAGLE STAR» care a primit deplină satisfacție în acest proces:

Stimate D-le Director,

«Am luat cunoștință cu întârziere de informațiile apărute în două ziare de seară, prin care mi se atribuie o declarațiune făcută în procesul bandei de incendiatori și conform căreia m'aș fi desolidarizat de campania purtată cu atâta curaj de dvs. și reprezentantul dvs. în «BUNA VESTIRE». Vă rog deci să mi îngăduiți a restabili adevărul:

«Pus în cauză de tactul colegului BUDIȘTEANU, care în atacul său contra dvs. a afirmat la un moment dat, că societățile de asigurare n'ar fi străine de astfel de campanii, am protestat vehement contra insinuărei, afirmând că seriozitatea societății, pe care am avut cinstea s'a reprezint, exclude astfel de mijloace tot atât de categoric precum programul ziarului dvs. explică atitudinea care a indispus atât de mult pe d. Budișteanu.

«De altfel, orice minte normală cred că a înlăturat posibilitatea unei astfel de desolidarizări din partea mea, mai ales în calitatea de acuzator ce aveam în acel proces, atât de fericit soluționat de justiția Capitalei.

«Primiți vă rog mulțumiri și salutări.

EM. VASILIU-CLUJ».

Alt incident provocat de avocatul Radu Budișteanu

Sub acest titlu o foaie din Capitală publică următoarele:

Cu ocazia unei conferințe de stagiu la care Baroul de Ilfov hotărîse să nu ia parte activă decât tinerii avocați creștini, — d. Radu Budișteanu care a avut cunoscutul incident de zilele trecute, a adus pentru a da explicații pe specialistul în penale, evreul Doru Gherson.

In urma acestei jigniri adusă atât Baroului creștin cât și Asociației avocaților, d. avocat Decebal Dăscălescu, secretarul conferințelor de stagiu, și-a dat demisia.

Consiliul Baroului sesizându-se de reclamațiunea d-lui avocat Dăscălescu, a delegat cu ancheta-rea acestui caz pe d. consilier Olteț.

Un dușman al comunismului: JAQUES DORIOT

Spovedania învinșilor. Marele dezamăgit Jaques Doriot. Partidul popular francez. Moscova! Marele pericol

Experiența comunistă a zdrobit indiscutabil multe speranțe. Oameni de bună credință, naivi care credeau orice, au fost mulți aceia care au sperat că doctrina lui Karl Marx este singura salvatore. Fără să vrem ne amintim de marii deziluzionați, de acei subtili gânditori, care in momentul când au pus picioarele lor pe pământul stăpânit de Kremlinul roșu, au văzut și mai ales au simțit, cum se prăvălește în sufletele lor, toată, absolut toată încrederea ce i-au animat neîncetat.

Să ne amintim de Panait Istrati și să recitim «Spovedania unui învins» și «Afacerea Rusakow», să recitim pe Andrée Gide în a sa dureroasă «Intoarcere din U. R. S. S.» și mai ales să cercetăm cu mare atențiune filă cu filă ultima spovedanie a unui nou înșelat, «Mea Culpa» lui Louis Ferdinand Celine, tristă, parcă mai tristă ca o noapte din tranșeele «Călătoriei dincolo de întuneric».

Se arată în toate aceste pagini, revolta unor dezamăgiți, demascarea

JAQUES DORIOT

tuturor înșelăciunilor și nelegiuirilor săvârșite de Sovietele Țarului roșu.

Jaques Doriot, marele dezamăgit

Numai adâncind aceste fapte, îl vom înțelege pe Jaques Doriot de astăzi, căci dacă îl comparăm cu cel de eri, pare înadevăr, bizar, straniu.

Jaques Doriot de eri, simplu muncitor minier cu trupul trudit și mâinile înegrite, agitatorul comunist din Saint-Denis, a urcat vertiginos scara erarhiilor marxiste si'n 1920 ajunge reprezentantul partidului comunist francez, la congresul internaționalei roșii din Moscova.

Mai târziu e trimis în colonii — marxismul își dovedește cu prisosință nelegiuirea — pentruca indigenii să fie pregătiți în cazul unei revolte și stăpânirea «vremelnică» să încoteze. Reîntors în țară, Doriot e ales deputat și ajunge secretar general al partidului comunist.

Abea acum se întâmplă marele fenomen.

In noua lui calitate Jaques Doriot începe să vadă clar marele și durerosul adevăr, pe care sufletul său desigur curat încă nu-l bănuise.

Incepe furtuna. Doriot se trezește și vede realitatea: marxismul este o sinistră farsă, Internaționala comunistă o uzină perfect organizată a morții, partidul comunist francez o infamă sucursală finanțată și la ordinele Moscovei.

Se trezesc în Jaques Doriot simțimintele străbunilor lui — plugarii — și Saint-Denis îi apare altfel decât roșu; îl vede strălucind sub un cer senin albastru, împodobit din belșug cu crinul celor patruzeci de regi care în o mie de ani au făurit Franța.

Jaques Doriot smulge masca roșie a păcatului marxist și ca o furtună deschide lupta hotărîtoare a apărării poporului francez în contra crimei bolșevice.

PARTIDUL POPULAR-FRANCEZ

La Saint-Denis, Doriot își adună camarazii și decide constituirea partidului popular francez.

In primele zile după constituire, zeci de mii de francezi se înrolează sub noul stindard de apărare a Franței naționale.

La Paris, Bordeaux, Marsilia, Montpellier, Bellville cunoscute centre comuniste Doriot urmat de ai săi, pătrunde cu elan, explică trădarea acelora ce ar mai urma politica Moscovei și nu cere, ci ordonă poporului francez să-l urmeze.

Doriot acuză partidul comunist francez că luptă contra siguranței statului, că Moscova pregătește nimicirea celei mai splendide civilizații printr'un odios război civil.

Comuniștii imediat acuză pe Doriot de trădare.

Dar fostul lucrător minier dela Saint-Denis nu este omul care dă înapoi

A doua zi după blasfemia aruncată de Thorez prin l'Humanité, toată Franța citește actele secrete ale partidului comunist

Planul mobilizării roșii, planurile secrete ale grupelor și celulelor marxiste de atac, numărul exact al voluntarilor morți și al munițiunilor dosite pretutindeni, tot, absolut tot e dat pe față

FRONTUL LIBERTAȚII

Astăzi mișcarea stăpânește o mare parte a sufletului francez.

Se crează în Franța, fără vorbe, fără sânge un imens front al libertății.

O nouă disciplină națională răsare, secțiunile de propagandă și organizare conduse de Henry Barbé și Paul Marion în plină desfășurare pregătesc o nouă Franță ce se apără în contra unui singur dușman, în contra Moscovei.

Briand, a zis cândva de Doriot:

«Acest om va conduce odată Franța!»

A fost singura dată când acest bărbat n'a greșit.

Dem. Suțu

Intrunirea Frontului Românesc din circa 16

Miercuri seara a avut loc în sala Mateescu din șos. Mihai Bravul 148, o entuziastă întrunire publică a organizației circ. 16 „Frontul Românesc". Peste 500 cetățeni au participat la chemarea naționalistă a d-lui dr. Alex. Vaida Voevod în vederea alegerilor comunale.

Au vorbit d-nii: Alecu Marinescu, Gogu Constantinescu, M. Caramzulescu, Jean Andreescu, Niță Petrache, Grupcea, av. Ilie Zlătescu șeful circ. 18 și d-nele dr. M. Irimescu, avocat Victoria Vătășoiu și Constanța Brăiulescu, cari au arătat semnificația alegerilor dela 16 Aprilie îndemnând adunarea să voteze cu încredere pe candidații Frontului Românesc de pe lista No. 2.

D. avocat *Valeriu Crețulescu*, președintele circ. 16 și candidat la sectorul II Negru, spune că la 16 Aprilie nu se dă lupta pe chestiuni și programe edilitare, ci lupta se dă între politicianismul de club aliat cu minciuna și străinismul, deoparte, și între conștiința națională care la primăria sectorului II Negru cere o administrație românească.

D. D. R. Ioanițescu *evocă luptele politice duse în trecut în culoarea de Negru*

Acum nu se mai discută programe și realizări edilitare. La 16 Aprilie se va vedea câți români au înțeles chemarea lui Vaida și câți străini avem în Capitală.

Frontul Românesc vrea ca inima țării să pulseze românește.

Toate partidele adaptă rând pe rând ideologia și programul „numerus valahicus". Insăși d. I. Mihalache, președintele partidului național-țărănesc se întrece în a formula primatul românesc în viața publică. Atunci de ce nu-l exclud și pe el ca pe Vaida Voevod?

O guvernare național-țărănistă însă va fi o catastrofă pentru neamul românesc. Salvarea democrației? Dar democrația adevărată este aceea a Frontului Românesc care cere drepturile majorității la conducerea statului.

Toate realizările democrate, toate legiuirile muncitorești le-am înfăptuit sub oblăduirea d-lui Vaida Voevod.

Instalarea d-lui M. Berceanu la industrie și comerț

Azi la orele 10, a fost instalat la ministerul de industrie și comerț, d. subsecretar de stat Mihail Berceanu.

La solemnitatea instalării au participat d-nii: Valeriu Pop, ministrul industriei. Marian și dr. Tecău, secretari generali la minister, Cătuneanu și Cerkez dela Rimma, C. Harjescu, directorul personalului din minister, C. Popescu, Dumitrescu, Emil Ionescu, Al. Polizu, etc., directori în minister.

Au vorbit d-nii Valeriu Pop și M. Berceanu.

Dificultăți hitleriste

Continuare din pagina I-a

...l doilea act e și mai întunecat ...mai greu de soluționat. Catolicis...ul este religie super-statală. Bi...ica papii formează deasupra sta...or și monarhiilor catolice un stat ...perior, de o treaptă erarhică mai ...altă. Popoarele catolice cu toate ...rsitățile și interesele lor națio...le, contrarii, nu sunt în concep...catolică a lumii, decât un singur ...unic popor: populus christianus, ...cărui conducător unic și infaili...este Papa. Singurul păstor.

...ar papa nu se mulțumește nu... cu o supremație spirituală. In...ilue de multe ori chiar în viața ...ernă a fiecărui stat catolic și de... ... peste fapta bietului su... împărat, rege sau președinte de ...ublică, fulgerile anatemei sale. ...adevărat că astăzi fulgerile a...ea sunt mult mai puțin vulne...bile ca în trecut, ca pe timpul Ca...ssei — totuși prestigiul Sf. Scaun ...e încă din cei mai puternic.

...apa are o politică a sa. A impe...ui catolic, moștenitor firesc, în ...cepția catolică a imperiului ro...a de Apus. O armată a sa nenumărată de slujitori ai altarului, de o putere morală încă considerabilă.

Papa are deci un stat, o împărăție a sa. Cu interesele, cu politica, cu tezaurul, cu armata și cu obiectivele sale mondiale. Sau supra-naționale.

Cât n'a existat o mistică a statului sau o mistică a națiunii lucrurile au mers. Cu deosebire în democrații unde preocuparea guvernanților e strict mărginită de prezent. In clipa însă când național-socialismul cucerește puterea exaltând mitul germanic al rassei, al națiunii superioare, al arianismului, lucrurile se schimbă. In câmpul său de cucerire apare un adversar neașteptat ce se pretinde stăpân absolut, bătrân stăpân de veacuri al acelorași pământuri și supuși, pe cari astăzi național-socialismul îi chiamă sub flamurile sale.

Și lupta pare inevitabilă.

In rândul viitor, problema definită aici, în continuare.

Ioan Vial

SPORT

Etapa diviziona ră de Duminică

Jocurile de Duminică sunt menite să rezolve într'o oarecare măsură problema atât de complicată a campionatului naţional. Dacă partidele se desfăşoară în mod normal, cu alte cuvinte dacă favoriţii [illegible] se vor distanţa binişor de restul plutonului, mergând cu paşi siguri spre titlu.

Din locul de şease întâiul, se [illegible] partidele Venus-Victoria şi Ripensia — F. C. Rapid. Dacă Venus reuşeşte să depăşească pe clujeni şi dacă Ripensia reuşeşte să smulgă măcar un punct feroviarilor, actualii lideri nu mai pot pierde campionatul, dacă toate rezultatele sunt normale [illegible]

Restul întâlnirilor [illegible] pentru ameliorarea situaţiei în clasament a fiecărei echipe.

JUVENTUS-UNIREA TRICOLOR

[illegible] Juventus şi Unirea Tricolor. Matchul se va desfăşura pe arena Venus. Ambele echipe sunt în revenire şi ne [illegible] o întâlnire [illegible]

Ne este greu să dăm un pronostic. [illegible] Unirea Tricolor [illegible]

CRIŞANA-CHINEZUL

Matchul se va disputa la Oradea. [illegible]

Oficialităţile le conduce d. Jean Petrescu.

UNIVERSITATEA-C. A. O.

La Cluj, Universitatea va căuta din răsputeri să smulgă o nouă victorie. Clujenii sunt în prezent în mare formă şi dispun de o linie de mijlocaşi excelentă, în stare să le aducă un rezultat frumos. C. A. O. deasemenea se găseşte în revenire, [illegible]

AMEFA-GLORIA

Derby-ul Aradului găseşte cele două echipe locale după înfrângere. Amefa a sucombat la Timişoara în faţa Chinezului, iar Gloria, pe teren propriu, în faţa Crişanei. [illegible]

Va arbitra d. Rusen Gabriel [illegible]

RIPENSIA-F. C. RAPID

Dupăcum am spus la început, acest match care se va disputa la Timişoara este una dintre cheile campionatului. [illegible]

Va arbitra d. Iancu Ceaureanu.

VENUS-VICTORIA

Va fi unul dintre cele mai frumoase matchuri ale sezonului, în care se vor întâlni campionii prezumptivi. Două echipe româneşti care militează intens pe ogorul naţional. Ne rezervăm plăcerea să revenim mâine asupra acestui match.

CARNET

Secţiunea de atletism a clubului VENUS, pusă sub conducerea technică a cunoscuţilor atleţi: St. Ciaciani şi Mathias, îşi va începe Sâmbătă după amiază activitatea.

— Pentru matchul cu România dela 18 Aprilie, echipa cehoslovacă de football va pleca di nPraga Joi 15 Aprilie şi va sosi în Capitală Vineri seara.

Pentru lipsa măsurilor de pază şi pentru dezordinele produse la matchul de campionat cu Sportul Studenţesc dela 4 Aprilie, gruparea Intreprinderile Gondelberg (D.U.I.G.) din Brăila au fost amendate cu 5000 lei.

In ziarul nostru de acum 2 zile am relatat faptele.

In cursul campionatelor internaţionale de atletism, desfăşurate la White City, lângă Londra, suedezul John Mikaelson a bătut recordul lumii de marş pe distanţa de 7 mile ((circa 11 km. 265 m.) în 50 min. 19 sec. şi o cincime.

Comisia juniorilor de pe lângă federaţia de football, a luat deciziunea de a se interveni la Belgrad, Praga şi Viena, pentru aranjarea unor matchuri internaţionale ale echipei României de juniori cu echipele respective ale Jugoslaviei, Cehoslovaciei şi Austriei.

Matchul de football România—Cehoslovacia, care se va disputa la 18 Aprilie în Bucureşti, va fi condus de cunoscutul arbitru italian Barlassina

F. S. C. M.—Gloria, teren Belvedere, ora 10.30, arbitru d. Tănăsescu, ajutat de d-nii: Xifando şi Liţiu Jean.

S. T. B.—Olympia, teren S. T. B., ora 16.30, arbitru Bauer Eug., ajutat de d-nii Burne şi Grozea.

VIFORUL DACIA—COLŢEA, teren Velodrom, ora 10.30, arbitru d. Creţu Aurel, ajutat de d-nii Mitran şi Mihăescu Alex.

Mociornita—Av. Sportiv, teren Turda, ora 9, arbitru un jidan.

Football şcolar

Cupa lic. Mihail Eminescu

Eri la liceul M. Eminescu, în prezenţa [illegible] echipelor inscrise în competiţie a avut loc tragerea la sorţi a matchurilor.

Au fost inscrise 40 de echipe, fiind împărţite în 10 serii a câte 4 echipe.

Matchurile pentru această cupă vor începe Luni.

Viforul Dacia va organiza prima reuniune de primăvară

Duminecă 11 Aprilie, gruparea sportivă Viforul Dacia va organiza pe stadionul municipal deja Velodrom prima reuniune de atletism a sezonului de primăvară.

Vor avea loc întreceri de alergări pe distanţele de 60 şi 500 metri; aruncarea greutăţii şi a discului; săritura în lungime şi înălţime, seniori şi juniori.

Copiii vor disputa o probă de alergare pe distanţa de 40 de metri plat şi una de cross-country pe 1200 metri.

Rugby

Constatări triste

Suntem în preajma a două mari evenimente. La football Cehoslovacia—România (18 Aprilie), iar la rugby Italia—România (25 Aprilie).

Selecţioneurii cu această ocazie îşi arogă fără excepţie aere de mari specialişti la formarea echipelor respective. Dacă la formarea naţionalei de football, publicul participă cu înfrigurare, urmărind pas cu pas intenţiile uneori meschine şi interesate ale selecţioneurilor, la rugby iluştrii noştri specialişti îşi fac de cap. Este posibil ca la football, unde toţi membrii comisiei de selecţie au anumite angajamente, obligaţii, sau poliţe de plătit cunoscutelor grupări iredentiste, să caute ca prin orice mijloace leşe şi de culise să-şi introducă favoriţii. Dar nu pricepem cum se poate întâmpla acest lucru la rugby, un sport minor, practicat numai de amatori. Ba ceva mai mult, şi lucru de necrezut, sforile care se trag la rugby întrec cu mult atât ca amploare cât şi fineţe pe cele dela foot-ball. Se practică cu o adevărată artă de aceşti eliminaţi ai vieţii publice jocul culiselor. Poate că acest curaj provine din faptul că nu se tem de consecinţe şi anume o corecţie bine meritată din partea publicului redus ca număr care asistă la rugby. Dacă onorabilii din comisia de football au mare teamă de furia poporului (cazul Davilla), somităţile prostiei operează la rugby ca în codru. Şi ceeace e mai nostim este faptul că virtuoşii clovni se lucrează între ei.

Obiectivul principal nu e grija de a forma o echipă redutabilă, ci de a introduce favoriţii în număr cât mai mare. Cine reuşeşte să plaseze cel mai mare număr de jucători, acela este mai tare şi respectiv clubul simpatizat sau în care militează este cel mai puternic.

Deaceea nici nu ne miră dacă excelentul pilier Gică Ionescu este trimis pe aripă, dacă „frumosul" Ghiţă — pe care numai echipamentul ni-l indică a fi jucător de rugby e transformat peste noapte taloneur, sau dacă simpaticul Pentică Florian e scos din naftalină, uns cu vaselină şi introdus pieziş într'o echipă în care mulţi tineri vânjoşi şi talentaţi l-ar putea înlocui cu succes.

Ar fi inutil să rugăm sau să ameninţăm pe selecţioneuri, pentru a forma o echipă naţională puternică în care fiecare jucător să poată purta cu demnitate culorile româneşti. Deaitfel sunt sigur că acest apel îl fac în vânt, deoarece celebrele mon̦şe ştiu una şi bună: sforile!

Suntem cel puţin liniştiţi, căci oricât de fantezistă va apare echipa pe teren, victoria nu ne poate scăpa.

Şi de, cu acest lucru nu se pot mândri celelalte somităţi dela football.

TROACA'Ş

Ani de zile, o presă interesată secondată de alta fără nici un pic de discernământ a ţinut treaz în cunoştinţa opiniei publice sportive, printr'o insistenţă lipsită de orice autocontrol şi ruşine, aşa zisul «caz Baratky».

«Vedeta blondă» era jucătorul «fenomen», «sublima apariţie» pe «firmamentul sportului românesc» (ce ironie!) etc.

In sfârşit, Baratky a fost plasat, scoţându-se din cassa C. F. R.-ului 450.000 lei. Baratky, nefericita «vedetă blondă», a jucat şi în faţa bucureştenilor asuriţi de sgomotul făcut pe seama acestui jucător, a dovedit de două ori consecutiv că e numai un invalid.

Dar, aceiaşi presă şi aceiaşi «ziarişti specialişti», au ridicat pe primul plan al atenţiei publice o nouă marotă.

Nu-i Baratky, e Bodola. Şi Bodola, nu e zi în care să nu fie înscris cu litere grase pe coloane întregi.

«E cel mai mare şi mai surprinzător produs al footballului românesc», e şi el «apariţia minune».

In fond e aceeaşi sinistră mascaltonerie, ca şi cu Baratky.

Cetitorii noştri poate au aflat că ungurul Bodola îşi caută un nou stăpân.

Ca jucător se cunoaşte părerea noastră: este într'adevăr bun, însă numai 30 minute de joc, restul e şiretlic.

I. Str.

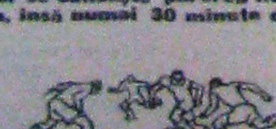

Ştiri din Străinătate

Cabalero „Ateu" de onoare

MOSCOVA, 8. — Comitetul sovietic al Ateilor a hotărât să proclame pe Largo Cabalero ca membru de onoare.

Alături de el se găsesc numai doi ateişti şi anume Litvinov-Finkelştain şi Kaganovici, amândoi jidani.

*

Alegerea lui Largo Cabalero, vine ca o palmă răsunătoare pe obrazul «anumitor» feţe bisericeşti care au plecat din Anglia spre a arăta Europei «democratice» că'n Spania roşie nu există nici-o mişcare anticlericală şi antícreştină.

Mussolini despre cazul Jagoda

MILANO 9 (Rador). — „Popolo d'Italia" publică un articol în care se face o critică foarte severă a situaţiei din Rusia Sovietică. In legătură cu cazul Jagoda, ziarul italian arată că după ce comuniştii au distrus sistematic burghezia, ei suprimă acum, rând pe rând, toate personalităţile din rândurile lor. Articolul încheie, arătând că rezultatul a două decenii de regim comunist este foametea, mizeria şi suprimarea în massă a propriilor conducători.

Transmiţând acest articol, Agenţia D.N.B. scrie că se crede că autorul articolului ar fi însuşi d. Mussolini.

Intervenţia sovietelor în Sp[ania]

Destăinuirile senzaţionale şi documentate ale [presei] italiene oficioase.

ROMA, 9 (Rador). — Agenţia Stefani transmite:

Continuând desvăluirea documentată a ajutoarelor date Spaniei guvernamentale de unele ţări străine, în materie de oameni, de arme şi de muniţiuni, «Giornale d'Italia» a publicat eri un articol de fond, semnat de directorul acestui ziar, în care sunt denunţate formidabilele aprovizionări sovietice făcute după data aplicării acordului de neintervenţie, adică după data de 20 Februarie.

Afluenţa spre Spania a aşa zişilor «voluntari» ruşi, concentraţi în Franţa, şi în special la Paris, Toulouse şi Marsilia, a continuat în mod regulat în ultimele săptămâni şi continuă şi acum. Poliţia franceză a putut constata că printre miliţienii cari sosesc în Franţa cu destinaţia Spania se găsesc numeroşi indivizi de altă naţionalitate decât spaniolă.

INVAZIA PRIN PIRINEI

Rezultă între altele, din aceste constatări, că în ultimele zece zile ale lunii Februarie au intrat în Spania prin trecătoarea Perthus (Pirineii Orientali) 150 de «ofiţeri ai armatei regulate ruseşti», destinaţi să încadreze brigăzile internaţionale.

Prin aceeaşi trecătoare au intrat în Spania, la sfârşitul lui Februarie, 2000 de puşti sovietice.

La începutul lui Martie au sosit la Almansa, tot pe uscat, 50 de tunuri sovietice de campanie.

Dela 1 la 20 Martie au sosit în Spania pe calea aerului 10 avioane sovietice tip Gorki, în timp ce se semnala plecarea apropiată din Asia Mică a 105 avioane ruseşti de bombardament cu 210 piloţi, concentraţi în Rusia pentru instrucţie.

Pe de altă parte, în ultimul timp patru aparate sovietice de tip «ANT 6», venind din Uniunea Sovietelor, au aterizat la aeroportul din Praga şi au părăsit apoi aeroportul din Tabor împreună cu alte zece avioane cehoslovace.

TRANSPORTURI DE ARME PE MARE

Ziarul publică apoi următoarea listă a tuturor vaselor comerciale spaniole venite din porturile ruseşti ale Mării Negre cu încărcături de arme muniţiuni sovietice şi trecute prin Dardanele, cu destinaţia Valencia, Barcelona şi alte porturi ale Spaniei, între sfârşitul lunii Februarie şi începutul lunii Aprilie 1937: La 27 Februarie, pachebotul «Innocencio Figaredo», cu 1500 tone material de răsboiu; la 1 Martie, pachebotul «Darro», cu 1500 tone arme şi 200 tone muniţii; tot la 1 Martie, pachebotul «Gabo'san Tome», având pe bord 75 de tunuri, 50 care de asalt, şase avioane, 2100 tone arme, 500 tone muniţii; la 5 Martie, pachebotul «Antonio Sas trustois Gastrotigûe», cu 25 care de asalt, 525 autocare, 10 tunuri, 750 tone material de răsboiu; la 6 Martie, pachebotul «Adanntza Mendi», cu 30 care de asalt, 40 tunuri, 500 tone obuze şi o mitralieră, precum şi 600 tone material de răsboiu şi muniţiuni; la 10 Martie, pachebotul «Artea Mendi» [...] material de răsboiu, [...] pachebotul «Kardin[...]» [...] avioane, 500 tone [...] boiu; la 14 Martie [...] Sesto», cu 750 tone [...] boiu; la 28 Martie [...] decoa», cu 40 care de [...] şi 2.500 tone material [...] muniţiuni; la 28 Ma[rtie] «Cabo tres Forcas» [...] terial de răsboiu şi [...] Aprilie, pachebotul [...] cu 25 care de asalt [...] autocare şi 800 [...] răsboiu; la 7 Aprilie [...] «Mar Caribe», cu [...] care de asalt, 15 tunuri [...] material de răsboiu [...] lie, pachebotul «Isla [...] rias», cu 40 care de [...] re, 25 tunuri şi 1.000 [...] avioane.

PANA C[...]

Dupăce dă [...] date, ziarul ad[...] vernul din Mo[scova] dă ajutor guv[erna]lilor spanioli şi [...] de vase de răsbo[iu] [...] ră de cele 6 sub[marine so]vietice, care p[...] adesea în port[ul] [...] na, două cruci[...]şoare, şi anume [...] ia» şi «Profint[ern»] împreună cu 4 [...] pregătesc să tr[eacă] [trecă]toarea Dardane[lele] [...] a ajunge în a[pele spa]niole.

«Giornale d'It[alia»] [...] ie întrebându-[se] când va suport[a] [...] pasivă, ameninţ[area so]vietică?».

Iagoda va fi condamnat la moarte

MOSCOVA, 9. — Eri după amiază secţiuni speciale ale G. P. U.-ului credincios lui Stalin au adus pe Jagoda la închisoarea «Lubianka», unde l'au încarcerat.

Jagoda zace astăzi ferecat în faimoasa închisoare, unde zeci de mii de creştini nevinovaţi au fost executaţi din ordinul lui, când era şeful G. P. U.-ului.

Invinuirea gravă ce se aduce lui Jagoda este că, acesta a primit sume enorme de bani pentru construirea [...] la lacul Lagoda (lângă Leningrad); a întrebuinţat la lucrări în mod gratuit munca deţinuţilor politici şi şi-a însuşit toate sumele; creindu-şi o avere personală formidabilă.

*

Nimic nu s'ar fi aflat de crimele, jafurile şi activitatea nefastă a lui Jagoda dacă el, de necaz că a fost destituit din funcţia de şef al G. P. U.-ului, nu ar fi sabotat serviciile poştei, al cărui comisar fusese numit [...] soviete de sabotare.

E învinuit că a luat bani din caseria poştei.

Jagoda fostul şef al G. P. U.-ului va fi condamnat la moarte.

ŞAHUL ROMANESC

Campionatul intercercuri al Capitalei

DIVIZIA B şi C.

Ofensiva juniorilor. Se prevedea că juniorii — puii şahului Capitalei, — după un an de pregătire, vor face figură frumoasă. Dar nimeni nu şi-a putut închipui, că, dela primul pas, vor sfărâma cu scor catastrofal pentru adversari, toate echipele care le-au fost opuse!

S'au constituit trei echipe de juniori. Echipa J. I. s'a încadrat în divizia B., iar echipele J. II şi J. III în divizia C. Juniorii au avut de susţinut 18 partide, în 3 matchuri. Nu au pierdut nici o singură partidă! Au remizat în 3, şi au câştigat în 13, rămânând în continuare în 2 alte partide.

Divizia B. Runda III. I. Atas—Rahova 5:1; II. Tura—Gh. Brătianu 4½:1½ III. Juniori I—PTT 4:2 (2); IV. CFR—SET 2½:2½ (1). In această divizie, Juniori I. au jucat o singură rundă, rămânând să-şi lichideze celelalte 2 matchuri ulterioare. De asemenea, Rahova şi Gh. Brătianu, mai au de lichidat câte 1 match. Cu aceste rectificări, clasamentul după runda III-a este următorul: I. Tura 14½, II. SET 11½ (1), III. CFR. 8½ (1), IV. ATAS 8, V. PTT. 5½ (2), VI. Juniori I. 4 (14), VII. Gh. Brătianu 3½ (6) şi VIII. Rahova 1½ (8).

Programul rundei a IV-a: Vineri 9. IV. PTT.—Rahova, ora 19½, la PTT. (arb. Antonescu); Sâmbătă 10. IV. SET-Gh. Brătianu, ora 19, la SET. (arb. Popa); ATAS—CFR., ora 20, la ATAS (arb. Sotir); Duminică 11. IV. Juniori I—Tura, ora 16, la Tura—Calea Văcăreşti 29 (arb. Szasz).

Divizia C. Runda I. Rezultatele: I. Tura—Ardeal 6:0, II. Juniori III—Rahova 5½:½ III. Juniori II—Gh. Brătianu 5:1. Clasament după runda I: I. Tura 6, II. Jun. III 5½, III. Jun. II 5, IV Gh. Brătianu 1, V. Rahova ½ şi Ardeal 0 p.

Programul rundei a II-a: Joi 8. IV. Rahova—Ardeal, ora 20, la Ardeal (arb. Szilagy); Duminică 11. IV. Juniori II—Tura, ora 9½ dim. la Tura (Văcăreşti 29); Juniori III—Gh. Brătianu, ora 9 dim. la Mişcarea (Rahovei 44).

Săptămânal iau parte, în 26 echipe de câte 6, un număr de 156 jucători. Se angajează astfel, 78 partide, repartizate în 13 matchuri în care participă 13 cercuri de şah, fără a socoti cele trei echipe de juniori care încă nu au fost încadrate în cercurile independente.

Nici odată, Capitala nu a cunoscut o activitate şahistă mai animată, ca cea de faţă. Anul trecut, au luat parte, 16 echipe de toate categoriile. La campionatul pe 1937, numărul echipelor participante a sporit la 26, cu tendinţa fermă de a creşte sistematic.

CRONICAR

Informaţiuni

«Doctoranzii Facultăţii de Teologie din Bucureşti, specialitatea Liturgica, sunt obligaţi a participa la cursul de Marţi 13 Aprilie cr., ora 10½ dim. Iar cei dela specialitatea Pastorală, vor lua parte la cursul de Miercuri 14 Aprilie cr. ora 9½ dim.».

Comitetul pentru reparaţia bisericei din comuna Manga judeţul Dâmboviţa apelează pe această cale la inimile caritabile de a-i ajuta să ducă la bun sfârşit opera începută fie în numerar fie în natură (în tablă de învelit, ciment, clopot, fier pentru beton armat etc.).

Toate ofrandele se vor trimite d-lui I. Andreescu preşedinte activ al Comitetului pentru ridicarea acestei opere religioase în comuna Manga judeţul Dâmboviţa.

La primăria Capitalei se lucrează la coordonarea pavajelor din cuprinsul municipiului în sensul ca societăţile comunale să nu poată începe vre'o desfacere de pavaje, fără înştiinţarea prealabilă a direcţiei drumurilor sau a serviciului tehnic.

Studenţimea ialomiţeană organizează Duminică 11 Aprilie cor. orele 9 seara în Călăraşi (Ialomiţa) un *mare concert* cu ocazia sărbătoririi a 30 ani de activitate artistică a maestrului *Gh. Folescu*, prim bas al Operei Române. Vor da concursul: sărbătoritul şi Asoc. corală «Freamătul» condusă de d. prof. I. Bratu.

La pian d. Radu Carp dela Opera Română. Toţi prietenii şi admiratorii sărbătoritului sunt invitaţi a lua parte.

Sâmbătă seară

Inaugurarea Restauran[tul]ui

MICUL HEIDELBE[RG]

[...]

tinereţe, cânt şi dans

La „MICUL HEIDELBERG" se uit[ă] [...] se alungă necazurile, se trăe[şte] poezia tinereţii studenţeşti.

D-rele Studente şi D-nii Studen[ţi] pot servi masa în condiţii except[ionale]

Prânz şi sear[a]

3 FELURI, la alegere după menu, [...]

1300 Lei abonament lunar (60 m[ese])

25 lei menu, 3 feluri şi pâine

Remiza suprimată.

SEARA MUZICA — DAN[S]

MICUL HEIDE[LBERG]

fost automat „C[...]"

Bulevardul Elisa[beta] sub Cercul Mi[litar]

Perceperea noilor cotizaţ[ii] către Cassa de Credit C.[F.R.]

Legea pentru mărirea cotizaţiilor personalului participant la Cassa de Credit cfr. dela 0.50 la sută la 2 la sută, care a trecut în actuala sesiune a intrat în vigoare, astfel că organele superioare au dat ordine în consecinţă pentru perceperea noilor cotizaţii sporite, după cererea insistentă a înseşi membrilor Cassei de Credit, prin organizaţiile lor profesionale.

De altfel se ştie că toate casele de credit existente percep cotizaţii mult mai mari. Nicăeri nu există o cotizaţie mai mică sau măcar egală cu acea percepută de casa de credit C. F. R.

In timp ce procentele încasate de celelalte case de [...] muturile ce acordă [...] ţin 7 la sută şi mai [...] ele, până la 10 la sută [...] dit C. F. R. este singura [...] casează decât un [...] sută şi plăteşte dep[...] procent de 4 la sută [...]

Toate depunerile [...] fie obligatorii, [...] depunătorilor, [...] oricând şi la cerere [...] punătorilor.

De acum înainte [...] cotizaţiilor, vor fi [...] an în an, sume mai [...] tru satisfacerea c[...] mut.

Şedinţa Consiliului co[munal] al primăriei de Galben

Eri dimineaţă consiliul comunal al primăriei de Galben a ţinut şedinţă sub preşidenţia d-lui primar I. Săbăreanu.

A fost discutat şi [...] mul de lucrări edil[itare] [...] executat în cursul [...]

LUCRĂRI EDI[LITARE] LA PERIF[ERIE]

D. I. SĂBĂREAN[U] [...] deosebită grijă pentru [...] riferiilor, a insistat [...] tăţii ca lucrările edil[itare] [...] riferie să fie execut[ate] [...] re. Astfel, vor fi [...] unei populaţii care [...] te mult prea ocupat[ă] [...]

Consiliul a aprobat [...] să fie începute cât [mai] [...] sibil.

Conform planului de [...] acesta urmează să se [...] se execute pavaj[e] [...] străzi.

Inaugurarea parcului din şoseaua Vergului

D. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, observând necesitatea creierii unui parc în sectorul de Negru, spre a veni în ajutorul populaţiei nevoiaşe, a ales pentru această importantă împlinire edilitară un vast teren, cam de vreo cinci ori mai mare ca Cişmigiul în şoseaua Vergului.

Eri dimineaţă a avut loc inaugurarea acestui parc, la care festivitate au participat d-nii: I. Anastasiu, primarul sectorului II Negru G. Lucescu, ajutor de primar, senator Gh. Cristodorescu, deputat N. Trestianu, locot. N. Tănase, G. Ştefănescu, d-na Zefira col. Voiculescu, consilieri comunali, o delegaţie a asociaţiei invalizilor de războiu «Gloriile Neamului», elevii tuturor şcolilor primare din sector, în frunte cu directorii şi învăţătorii lor, precum şi un numeros public.

Relațiile noastre comerciale cu Italia

...contestabil, se remarcă o destin... în raporturile comerciale internaționale.
...culația mărfurilor peste frun... se face într'un ritm mai viu, ...prețurile înregistrează cote cari ...ptățesc cele mai optimiste nă... Sensibilitatea americană a și ... act de noua situație și, prin ... oficialității, a lansat, pare-se, ...citație pentru o nouă conferin... mondială, unde să se execute și ...rască un regim al comerțului ...strial. Țara noastră ține pasul, ...imele locuri, acestei reprize ge...le. După excedentul impresio... al balanței comerciale pe 1936, ... acesta debutează cu urcări de ...m și preț, cum puțini ani după ...oiu au cunoscut.
...pentrucă recentele acorduri co...iale încheiate cu țările streine, ...seama de situația de fapt, cre... oportun să ne oprim puțin a... relațiilor noastre comerciale ...talia în urma ultimului acord ...ercial semnat la Roma în 13 Fe...rie 1937.
...lia figurează, în lista țărilor ...ari ne leagă interese economice ...rim ordin. Alături de Anglia, ... singura țară industrială care ...ă permanent excedente impor... Italia a ocupat în exportul ...tru, în ultimii cinci ani, 1932-1936, ...ectiv locurile al IV, al IV, al ... II și al VI. Intre țările impor...are deține cam aceleași locuri, ... anul 1936, urmând politica Soc... ...unii de boicotare economică a ...iei, guvernul a comis impruden... economică și politică, de a fi le... inutil o mare națiune și de a fi ...ncinat raporturi comerciale, ... evoluau atât de avantajos pen... țara noastră. Totuș, peste aceste ...țiuni politice, necesitățile unor ...omii complimentare împing ... normalizarea raporturilor eco...mice.
... ultimul acord comercial vala...bil pe șase luni, începând de la 1 Ianuarie 1937, cu clauza (art. 7) reînoirii semestriale, se prevăd, în două liste Nr. 1 și Nr. 2, contingentele de import și export, pe această perioadă, contingente apreciate, evident, proporțional cu necesitățile, așa cum rees din schimbul ultimelor luni. Găsim aci, la import, (Lista Nr. 1), un număr de 50 articole, în cantități a căror valoare totală se cifrează la 932 milioane lei. Dacă se epuizează întreg acest disponibil și dacă, în semestrul al doilea, se mențin aceleași contingente, importul din Italia ar atinge anul acesta, o cifră depășind cu mult normalul.

Contingente nu mai puțin importante se prevăd la export (lista Nr. 2) Totalul contingentelor din cele 30 articole de export este evaluat la 172.337.500 lire italiene, cari la cursul zilei, înseamnează 1.499 milioane lei. Intre aceste limite, destul de largi se poate mișca întreg comerțul nostru cu Italia. Eventualul excedent, care formal este previzibil, ar atinge circa ½ miliard lei, cifră care a mai apărut în balanța noastră cu Italia.

Din acest acord comercial reținem spiritul generos în care a fost conceput, perspectivele largi, reparatoare ce se deschid comerțului nostru cu Italia.

Și o observație finală: înăuntrul celor 50 articole de import, contingentele pot fi și trebuiesc încă revizuite, în sensul de a se confirma cât mai mult inutilul sau luxul (ex. mătasea artificială și mătasea vegetală, cari reprezintă circa 60% în total), în favoarea produselor necesare industrializării noastre, (ex. aparate, mașini, motoare, unelte, actualmente circa 22% în total).

Cu aceste corective comerțul nostru cu Italia capătă o trăinicie, care nu va întârzia să se transmită și relațiilor politice.

Alexandru Sever

Anchetele Noastre

O nouă hoție a morarilor jidani din Basarabia

Ministerul de finanțe înlesnește frustarea fiscului. O statistică edificatoare. Delegația kahalului la ministerul de finanțe. Două ordine se bat cap în cap. Cine a încasat șpertul de 600.000 lei

— Dela redacția noastră din Basarabia —

CHIȘINAU. — In câteva reportagii, publicate în această bărbătească tribună românească, am arătat cât de nerușinat este frustat fiscul în provincia dintre Prut și Nistru.

Cu date și documente, ce nu au putut fi desmințite de nimeni, am demascat formidabila hoție a spirtarilor și morarilor jidani, cari, datorită «legăturilor de prietenie» ce le au cu funcționarii fiscali, nu achită nici 20 la sută din impozitul cuvenit statului.

Am afirmat că numai cu neplata taxelor de valorificare, se frustează fiscul cu peste 300.000.000 lei anual.

S'au supărat domnii dela ministerul de agricultură și domenii; s'au supărat și ăia dela finanțe — toți sus, cu tărie, că exagerează domnul ăla dela Buna Vestire. Mă rog, s'au supărat morarii și spirtarii — îi cred și eu că nu au avut motive să se bucure — susținând și ei, dragă Doamne, că au căzut «victime» campaniilor mele.

Și, culmea, s'au supărat până și funcționarii fiscali — adică ăia ce, deși încasează numai 5-6.000 lei lunar, drept salariu, își pot permite luxul să cumpere moșii și case de milioane, să petreacă cu dame și, aici e aici, să joace Poker, pierzând de cele mai multe ori câte 10—20000 lei pe noapte.

De unde atâta bănet, bă!!

Un lucru însă am constatat: nicio «victimă» n'a îndrăznit până acum să ne acționeze în judecată pentru calomnie. Inseamnă că n'am prea exagerat. Dimpotrivă, am spus adevărul gol golut...

Actele vorbește

Să luăm, de pildă, încasările:

Taxa de brevet, în Aprilie 1935, s'a încasat lei 64.183; în Aprilie 1937, lei 102.706. Taxa pentru vin: în Aprilie 1935, lei 565.854; în Aprilie 1936, lei 1.345.437. Cifra de afaceri: In Aprilie 1935, lei 340.354; în Aprilie 1936, lei 819.189. Taxa de consumație a făinii: In Aprilie 1935, lei 107.747, în Aprilie 1936, lei 329.090. Taxa de valorificare: In anul 1935, lei 2.763.803, iar în 1936 lei 15.200.564.

In total, încasări: în 1935 lei 47.056.937, iar în 1937 lei 79.678.615 lei. *Deci, numai datorită anchetei* — s'a făcut anchetă nu bătae de joc, așa cum se obicinuește, căci a fost trimis un om corect, nu un șperțar — *(dacă aș avea putere l'aș face ministru de finanțe pe cinstitul anchetator Ștefan I. Goangea, inspector general la ministerul de agricultură și domenii, singurul organ de control care a reușit să descopere fraudele morarilor jidani din Chișinău), — repet, numai în urma acestei anchete, au crescut încasările cu* 32.621.678 lei anual.

Ne întrebăm: Oare dacă s'ar face asemenea anchete la toate capitolele de impozite și taxe *(și mai ales în toată Basarabia, nu numai la Chișinău) nu ar crește încasările cu cel puțin 300.000.000 lei anual, așa cum am «exagerat» eu în reportagiile publicate? Eu, să mă ierte domnii dela finanțe și domenii, am credința că, dacă am avea mulți funcționari ca bietul inspector* Goangea (cred că omul acesta este cel mai sărac funcționar din România), *încasările ar întrece suma prevăzută de mine...*

O NOUA LOVITURA ARANJATA DE KAHAL

Să vedeți, domnilor contribuabili cinstiți, ce lovitură «frumoasă» au dat morarii jidani, cu ocazia fabricării AZIMEI pentru Paști.

Morarii jidani din întreaga Basarabie, prin reprezentanții lor «legali»—KAHALUL — au făcut o cerere la ministerul de finanțe, în care au «rugat» ca, pentru AZIMELE ce se fabrică în vederea paștelui jidovesc, făina ieșită din mori să fie scutită de plata taxei de 3 la sută cifra de afaceri.

Ministerul de finanțe, cu adresa No. 424.017 din 12 Martie 1937, comunică Comunității Izraelite din Chișinău: «Ca rezultat la petiția Comunității Evreilor din Chișinău, prin care solicită ca 600 saci grâu, ce se macină la moara Wexler din Chișinău, să fie scutiți de plata impozitului pe cifra de afaceri, cererea fiind contra legei, se respinge».

Față de această «respingere», Kahalul a trimis o delegație la București, care avea misiunea să dea 600.000 lei șperț și astfel să obțină aprobarea, nu numai pentru 600 saci, ci pentru toată făina, destinată azimel, ce va ieși dela morile din întreaga Basarabie.

Credeți că nu au reușit? Vă înșelați, amarnic!

Ministerul de finanțe, cu ordinul No. 434.611 din 17 Martie 1937, trimis tuturor Ad-trațiilor financiare din Basarabia, satisface cererea Kahalului, glăsuind: «...Azimile ce se fabrică în vederea paștelui evreesc în cuptoarele Comunității, vor fi scutite de impozitul pe cifra de afaceri. Se vor aplica aceleași dispozițiuni și față de societățile evreești din întreaga Basarabie, care nu sunt încă persoane juridice, în ce privește azimele pentru pasti...»

E nevoie să mai întrebăm cine a luat șperțul de 600.000 lei? Socotesc că toată lumea a înțeles...

Toată lumea mănâncă azimă?

Dela primirea acestui ordin, toate morile din Basarabia macină și scot afară din magazinele «oficiale» zeci de vagoane de saci cu făină... pentru azimă.

In realitate, jidanii macină și depozitează făina în afară magaziilor oficiale, spre a se sustrage dela plata taxei pe cifra de afaceri.

Nimeni nu-i poate controla. Ei, jidanii, în baza ordinului — destul de bine plătit! — de scutire, operează fără limită. Funcționarii fiscali, acreditați pe lângă mori, stau smirna în fața «ordinului de sus».

Cum se poate controla, dacă făina ce iese din moară este destinată pentru azimă sau pentru pâine «treif», mă întreba un funcționar superior din finanțe — intrigat și el de această «aprobare», dată cu călcarea flagrantă a legiurilor fiscale?

Și într'adevăr, este foarte greu de controlat. Dar se naște întrebarea: ce, Dumnezeu, toată lumea mănâncă numai azimă jidovească, căci jidanii afirmă că toată făina — și se macină zi și noapte — care iese din mori este destinată pentru azimă?

*

Mai este nevoie de vre'un comentariu? Nu! Este inutil.

SERGIU FLORESCU

Imbogățirea evreilor

prin comercializarea autorizațiilor de import

Oficiul pentru controlul firmelor importatoare, de pe lângă direcția reglementării comerțului exterior, fiind în posesia datelor necesare pentru a pune, într'o lumină clară, activitatea negustorilor importatori de coloniale și textile a centralizat situația lor, pe categorii de import și după volumul importului acordat, propunând reducerea drepturilor, în acei negustori, cari nu prezintă suficientă garanție morală, și cari nu au capacitatea tehnică și financiară.

In urma inspecțiilor făcute la sediul unor întreprinderi, membrii Oficiului de control au descoperit o serie de fapte cari contravin dispozițiilor date. Astfel, s'au aflat că mulți intermediari, în special evrei, comercializau autorizațiile de import.

S'au produs și denunțuri în legătură cu această activitate.

MARELE PACAT

Marele păcat este însă, că în urma acestor constatări, bandiții vor primi o pedeapsă prea puțin aspră; suprimarea drepturilor de import, deși normal ar fi, ca pe lângă puținica pușcărie, să li se ia tot ce au câștigat pe această cale.

PUȚINA DREPTATE

Cotele suprimate și diferența rezultată din cele reduse, se vor acorda firmelor românești.

In parte, ne bucură această măsură.

Cel puțin atât și pentru comercianții români.

In comitetul de direcție întrunit eri după amiază, d. inspector general Cornel Dobroiu directorul oficiului, a expus situația acestor importatori cerând drastice măsuri împotriva vinovaților.

INCALȚAMINTE de copii și bărbătească, Trotteuri pentru Doamne
Găsiți la Magazinele
Turnul de Aur
Arghir Constantinescu & Jean și Petre D-trescu
Centrala: LIPSCANI, 56
Sucursala: SMARDAN, 21
TELEFON 3.55-36
Prețuri moderate și fixe

Teatrul Național din Iași a fost complect deparazitat

Insfârșit, în urma campaniei de presă și a acțiunei îndârjite dusă de către studențimea ieșeană, — jidovitul E. Serghe a fost demis dela direcția Teatrului Național din Iași. S'a dat astfel o satisfacție — o satisfacție tardivă însă, — conștiinței și demnității terfelite a nației.

Naționalul ieșean a fost complect curățit de torțelul iudaic.

Piesele confuze și de prost gust ale scriitorilor evrei nu-și vor mai găsi sălaș la teatrul național. Piesele lor, vor deveni curând «piese judiciare».

După cum a promis noua direcție, pe scena naționalului ieșean nu se va mai auzi limbă învățată pe maidan și în ghetouri. Jidovii, caraghioșii cavalerii ai scrisului nu vor mai putea trăi din alfabetul și sintaxa românească

Așa dar, cultura românească scoasă de sub carapacea iudaismului antinațional, a pășit pragul unui drum rodnic, în acelaș sens cu istoria.

Astăzi ne trebuie soldați, mai ales soldați pentru istorie și creatori pentru eternitatea culturii românești.

Studențimii ieșene îi trimitem salutul nostru camaraderesc.

Sanatoriul Dr. Cosmuța din Cluj pradă liftelor iudeo-maghiare!

Statul și instituțiile sociale, au imperioasa îndatorire de a salva testamentul medicului ardelean

CLUJ. — Pe platoul «Cetățuia» ...Cluj, s'a ridicat în primii ani ...zămislire a României Mari, un ...natoriu pentru tuberculoși» ce ...rtă numele aceluia care întrea... sa viață nu a închinat-o decât ...elui obștesc, pornit din caldul ...timent de patriotism de care ... animat în orice împrejurare. ...ste opera caritabilă a răposatului Medic Colonel dr. Cosmuța A., pe a cărei frontispiciu străjuesc și acum inițialele regretatului ctitor.

Infruntând toate vicisitudinile epocei materialiste, ridică un nou sanatoriu la Predeal și concepe un plan de a clădi un magnific sanatoriu de 500 paturi în comuna Pantelimon (jud. Ilfov).

Dar Providența a vrut altfel

...Insă, posibilitățile materiale erau ...time față de planul lui grandios ...ntru caritatea publică națională. ...Persistând pe toate căile, s'a vă...t la un moment dat debitor și ...ică soarta i-ar fi hărăzit un plus ... 5 ani de viață, planurile lui ar ...fost atinse.

...Așa încât, providența a vrut ca ...arele patriot să plece din lumea ...românească în iarna anului 1935, ...ând urmașilor două sanatorii: ... Cluj cu 200 paturi, la Predeal cu ...0 paturi și un dispensar cu 30 pa...ri la București.

A făcut și o Capelă în parcul sa...atoriului din Cluj, cu scopul de a ...a posibilitate celor suferinzi tru...ește, să-și aline suferințele în ...ța altarului. Scopul nu a fost însă ...tins, deoarece materialismul cras ...le care sunt animați diferiți slujitori ai altarului, stânjenește opera ...spirituală a creiatorului.

A plecat în lumea celor drepți, ...lăsând o datorie de circa 1.000.000 ...lei, din care aproape 2.000.000 lei la ...un advocat pe numele dr. Lustig, ...ză realmente Avocatul Dr. Lustig de cea mai pură rasă semită. A preluat creanțele cerditorilor mai mici pe sume derizorii, a eșalonat pe timp convenabil pentru el, creanțele mai mici urmărind și substituirea creditorilor cu ipoteci, ca într'un timp relativ scurt să rămână singurul creditor și deci acaparator al acestor bunuri naționale.

Bine înțeles că la această operă nefastă de acaparare, susnumitul macabeu, se bucură de aportul unei proeminente figuri jurisconsulte locale, sperând că prin larga contribuție a acestei personalități marcante, să anuleze testamentul rămânând moștenitoare fiica decedatului, pentrucă apoi să o poată exploata.

Marea parte din creanțele personale ale acestei progenituri judaice, au provenit din salariul lunar de circa 10000 lei, retribuit ca avocat, deși dispune de o avere mare, acumulată prin speculațiuni avocărești. Urmărind planul de acaparare bine conceput, libidinosul specimen iudaic, a cerut procură pentru administrarea exclusivă a sanatoriului din Cluj, iar prezumtiva moștenitoare constrânsă să renunțe la orice control sub amenințarea scoaterii sanatorului la licitație publică. De îndată ce s'a pus mâna pe frânele conducerii a căutat să mascheze aparențele, înșelând buna credința a creditorilor și salariaților angajați, prin plăți la zi.

Iar după scurt timp, mafia iudaică intră în acțiune prin diferite manopere meschine, invocând motiv de ordin economic, concediind personalul superior și inferior românesc, deși unii erau cu familie grea și în timpul iernii, bineînțeles în avantajul elementului minoritar, care pe vremea defunctului, constitua un infim procentaj, astăzi este de un procentaj înspăimântător.

Prin testamentul său care e în cura de judecare, a lăsat întreaga sa avere, copiilor săraci din România Mare», iar fiicei sale Cotilda Cosmuță i-a lăsat o rentă viageră de 10.000 lei lunar.

UN TESTAMENT CU CANTEC

Testamentul urmând formele legale după procedura codului austriac, nu a fost luat în considerare și a fost declarat moștenitor cu depline drepturi fiica sa. Totuși, constatându-se că la data decesului, medicul col. dr. Cosmuța a avut domiciliul în București, unde deaitfel își încasa și pensia, deci după legile vechiului regat și legea fundațiilor, testamentului i s'a dat curs în justiție de către Casa Muncii din Cluj.

In timp, creditorii mai de marcă ai decedatului, s'au insinuat în mod perfid la conducerea efectivă a sanatoriului, speculând naivitatea moștenitorului.

Unii din creditori au făcut acte ipotecare, alții simulând sentimentul filantropic, urmăresc subversiv acapararea integrală a sanatoriului din dealul Cetățuiei.

UNDE INTERVIN GHIARELE IUDAICE

Printre acești corifei caritabili, personajul important îl interpretea...

SALVAȚI SANATORIUL

Făcându-mă interpretul opiniei publice locale, în ale cărei fibre, pulsează încă cu mare intensitate sentimentul de durere sufletească, emanat dintr'un sacru orgoliu național, aduc la cunoștiința celor în drept și în special marilor conducători ai acestei nații sărace în țară bogată, ca să salveze cât mai este timp din ghiarele hrăpărețe ale monstrului iudaic, marea operă caritabilă, înfăptuită de regretatul medic col. dr. Cosmuța, pentru alinarea suferințelor, a celor pe cari i-a iubit atât de mult, ca om, ca român, ca medic.

N. FOTIADE

Scandalul cu pâinea la Botoșani

Timbrul de pâine concesionat unui jidan

BOTOȘANI 8. — Toată lumea botoșăneană se plânge de scumpetea și reaua calitate a pâinii, cu toate că jud. Botoșani e situat pe primul plan în ceeace privește morăritul. Nu te mai întrebi de unde provine răul, fiindcă îl știm. După ce grâul este cumpărat de către jidanii spoliatori, trece în mâna jidovilor proprietari de mori, cari pentru transformarea grâului în făină percep o taxă de 40 lei la sută, — afară de taxa statului.

Jecmăneala nu se termină însă aici, căci acum vine rândul brutarilor jidani. (Brutari români e numai unul singur). Brutarii jidani, de multe ori nici nu mai cern făina, lăsând-o cu toate gunoaiele pe lângă care se mai adaugă în timpul fabricației bețe de chibrituri, mucuri de țigară, așchii de lemn și chiar insecte parazite. Jaful se încheie cu furtul la kg. de pâine. Nu mai este respectată nici greutatea (800 gr. conform dispozițiilor date de primărie).

Greutatea pâinii se micșorează pe fiecare zi iar prețul e în tendință de urcare. Primăria nu ia nici o măsură. Nu-i poate face pentrucă este la cheremul jidanilor. Iar obrăznicia semită a mers până acolo încât jidanul Solomon Kling prin diferite manopere a reușit să obțină concesionarea timbrelor pe pâine, dând suma de lei 120.000 lunar. Cerem ca primăria să anuleze contractul de concesiune încheiat cu jidanul Solomon Kling. Căci ținând socoteala de numărul brutăriilor și cantității de pâine fabricată în raport cu populațiunea consumatoare, primăria prin această concesionare a pierdut enorm. Iar Solomon Kling are un venit de cel puțin 100.000 lei lunar. Noi vom veghea ca Primăria să anuleze concesionarea, iar dacă în dosul acestei afaceri se găsesc complici, îi vom apuca de ceafă și-i vom scoate afară.

N. M.

Alegerile comunale

Cum se face propaganda pentru 16 Aprilie

Obiceiuri vechi la timpuri noui

Cu cât ne apropiem de data alegerilor comunale — 16 Aprilie — cu atât lupta electorală, se intensifică. Partidele «democratice» pregătesc asaltul redutei, cu acelaș vechi metode de cucerire, cari sunt așa de bine cunoscute tuturor.

Zidurile, gardurile, maidanele și orice loc liber, este plin de coloritul afișelor plângărețe, cari cer votul alegătorilor.

Capitala s'a transformat în această scurtă perioadă, premergătoare expirării electorale, într'un vast panou al promisiunilor și al ademenirilor.

Nimic nu se creiază, nimic nu se schimbă

Și dacă Bucureștiul a evoluat ca înfățișare edilitară, ca mentalitate și mai ales ca metode electorale, a rămas acelaș.

Creierul oamenilor politici, nu a produs nimic. Procedeul este acelaș ca acum zece ani, sau ca înainte de războiu.

Doctorul Lupu, stă cu poza lui bețivă, pe un afiș de culoare roșie. Griguță, cu obrazu-i buhăiat, cere voturile cu acelaș neobrăzare, cu care încasează jetoanele.

Iar ciocul cu tărnăcopul — în armonie perfectă—a logodnicului ciuruelii primariale, spune ce a dărâmat și cât va strica, atunci când va fi — Doamne ferește! — iar în fruntea primăriei.

Și americanisme

Dar dacă «democrații», nu fac nici un pas înainte, sunt partide naționaliste, cari înțeleg să atragă atenția alegătorilor pe alte căi mai civilizate și cari se adresează în primul rând spiritului.

Astfel, partidul național-creștin, prin marea întrunire dela Marna, a arătat programul său de realizări edilitare, în cadrul viitorului stat românesc.

Frontul Românesc, pe acelaș cale a arătat cum înțelege o adevărată gospodărie în treburile comunale și imperativul scoaterii politicei și moravurilor sale, din administrarea comunei.

Iată și americanismul. Georgiștii din Albastru au amenajat o remorcă de automobil, cu aparate de amplificare și cu megafoane. Remorca are un panou în formă de cetate și este trasă de un turism.

Pentru moravurile și obiceiurile noastre politice, realizarea este nouă și o încadrăm între americanismele, cari ne-au invadat în ultima vreme.

După cum se vede, activitatea politică din ajunul alegerilor comunale, are pe lângă banalitățile ei și o noutate.

Dar dacă am amintit de noutăți în metode, vom aduce aci, noutăți de moravuri — și asta mai ales la internaționali-țărăniști despre ele însă mâine.

Matei Domide

Citiți „BUNA VESTIRE"

Jaful Societății Apelor din Iași

Bunurile statului trecute în folosul particularilor

IAȘI 8. — Nu de mult Primăria Iași prin conducătorii ei de azi a luat hotărîrea de a înființa o societate a Apelor potabile. Intreg serviciul Apelor dela Primărie: instalații, conductă și casa apelor a fost trecută în patrimoniul unei societăți particulare. Dar și mai mult, Primăria a mai dat și câteva milioane din cassa ei pentruca această societate să poată lua ființă.

In loc ca beneficiile de pe apă care se cifrează la peste douăzeci milioane lei să intre în posesia Primăriei care ar putea investi banii cu folos, acești bani vor intra în cassa acestei societăți. Primăria vine cu toată instalația, iar beneficiile le iau particularii. Căci consiliile acestei societăți o formează fruntașii liberali care își asigură de pe acum traiul pentru vremurile de opoziție, precum și alți politicieni democrați completează cele două consilii de direcție și administrație. Toți acești domni încasează lefuri, diurne și jetoane deși nu au adus nimic la această societate, decât buzunarul gol.

POPULAȚIA BATJOCORITA

Iar această societate a apelor nu a făcut pentru cetățenii Iașului decât să le urce taxa la apă, să le pună apometre costisitoare și să le dea o apă clorinată, imposibilă de băut. Foarte mulți ieșeni sunt bolnavi de colită din cauza acestei ape. Insfârșit trebuie să adăugăm întreruperile aproape săptămânale. Cetățeanul se trezește de multe ori cu apa închisă.

Trebuie să ia sfârșit spolierea și îmbolnăvirea lentă a ieșenilor. Ministerul de interne să intervină imediat pentru anularea contractului dintre primărie și societatea particulară a apelor.

CORESP.

Distribuirea cotelor de import

Camera de industrie și comerț face cunoscut importatorilor să completeze de urgență și să depună chestionarele cari le-a fost trimise, cunoscând că ultimul termen pentru înregistrarea lor este Luni, 12 Aprilie c.

Intrucât, aceste chestionare vor influența în mare măsură distribuirea cotelor de import, este în interesul firmelor ca aceste chestionare să fie cât mai sincere în datele cerute.

ULTIMA ORA

Aniversarea Unirii Basarabiei

Azi se împlinesc 19 ani dela Unirea Basarabiei.

O aniversare mare. Mulți nu-și mai aduc aminte de anii care s'au scurs, peste vremi și peste noi, în drumul lor de întâlnire cu istoria.

Alții și-au uitat angajamentele de demult.

S'au călcat legăminte și nu s'au împlinit datorii.

Cei din falanga Unirii de acum aproape două decenii, au trecut azi în tabăra dușmană, continuând să-și facă UN MERIT ACTUAL din DATORIILE de ieri.

Dar aceste fapte nu mai trebuesc împrospătate atunci când începe liturghia unei sărbători. 19 ani. A 19-a aniversare. Unirea Basarabiei.

E tăcere, nu se văd flamuri și nu se face sgomot. E mai bine, poate. Totuși, simțim cum coboară slava în sufletul neamului, auzim cum trec batalioane de liberatori, vedem cum se pleacă steagurile tricolore în fața Basarabiei. E sărbătoare. Nu simțiți?

Noi simțim. Auzim. Vedem. Trăim. Basarabia noastră, Basarabia sufletului românesc, a venit la paradă.

S'a ridicat peste dureri, a lăsat Nistrul de pază spre Răsărit, și a pornit la drum.

Vine ca o avalanșă istorică.

Salut spre Basarabia!

Trece istoria. Trăiască Basarabia!

D. A. C. Cuza sosește astă seară în Capitală

Astă seară la orele 10 sosește în Capitală venind dela Iași, d. A. C. Cuza președintele suprem al partidului național-creștin.

Conducerea partidului a hotărît să facă sărbătoritului de Duminică al întreg neamului românesc, o grandioasă și călduroasă primire.

In acest scop invită membrii și simpatizanții să vină în seara aceasta la ora sus menționată, la Gara de Nord, în număr cât mai mare.

Fiii de ceferiști nu plătesc taxe la școlile ceferiste

Se aduce la cunoștința tuturor funcționarilor C. F. R. al căror copii frequentează, ca elevi sau eleve, cursurile oricărei școale întreținute de direcțiunea generală O. A. P. C. F. R., că nu sunt obligați să plătească nici un fel de taxe sau contribuțiuni afară de taxele pentru examen de admitere, pentru corijență, repetenție sau eliberare de certificate, toate acestea având un quantum stabilit de ministerul educației naționale.

Orice alte taxe, ajutoare, contribuții sau indiferent ce titulatură ar avea, cari s'ar pretinde funcționarilor C. F. R., vor trebui să fie categoric refuzate de aceștia, ca unele ce nu le pot fi cerute decât printr'o călcare a ordinelor date de direcțiunea generală.

Problema examenelor de capacitate

S'a publicat de curând datele pentru ținerea examenelor de capacitate la Iași și Cluj.

Majoritatea candidaților le socotesc nepotrivite și cer amânarea examenelor în orice timp după vacanța Paștelor.

Motivele care îndreptățesc această cerere sunt:

1. Se comite un mare sacrilegiu prin nesocotirea credinței noastre naționale, care consacră ultima săptămână din postul mare (adică săptămâna care coincide cu ținerea examenului de capacitate) pentru pregătiri creștinești, în vederea marilor sărbători ale Invierei.

2. Majoritatea candidaților fiind profesori sau funcționari în alte instituții, nu găsesc umanitară măsura de a fi privați de timpul necesar odihnei oferit de vacanța Paștelui, știindu-se că după o muncă intensă de câteva luni de zile ori ce efort intelectual în plus prejudiciază sănătatea.

3. Capacitatea așa cum este proectată să se dea, prezintă un pericol pentru candidați, de oarece împărțirea în etape (vacanța de Paști, Iulie și Octombrie) ar ține pe candidați într'o continuă tensiune, dându-se totodată loc la intervenții politice dăunătoare învățământului.

Mucenicia altui „președinte neînțeles"

Partidul liberal și d. Dinu Brătianu.- Intre finanța liberală și guvern

Evenimentele interne pe cari noi le-am anunțat acum o săptămână, au deschis din nou o veche rană d-lui Dinu Brătianu, căruia nu i-a reușit terapeutica discursului ținut acum câteva zile la Câmpulung.

Disensiunile mai vechi dintre șeful partidului liberal și d. Gh. Tătărăscu se adâncesc din ce în ce mai mult către sfârșitul guvernării din care — după cât se plâng o parte dintre cei loviți — finanța liberală va ieși consolidată.

Chiar ultimele măsuri cari au îmbrăcat haina legală, lovesc simultan câteva din sistemele industriale și financiare ale partidului, producând prin aplicarea lor d-lui Dinu Brătianu durerile unei incurabile podagre.

Iată de ce atunci când d. Gh. Tătărăscu a anunțat sonor remanierea, după un obiceiu rămas dela începutul carierii sale, d. Dinu Brătianu și-a luat din nou poziția pentru atac; iar când bisturiul președintelui de consiliu a extirpat doi membri fără portofoliu din guvern, bătrânul președinte a crezut că poate grefă pe sensibilitatea d-lui Djuvara nemulțumirile acumulate într'o întreagă guvernare.

OBIECTIVE NEATINSE

Dela o vreme însă și strategia și-a schimbat tiparele, iar bătăliile nu mai depind de șarjele politice ale unei cavalerii cu caii fără dinți.

Deaceia în fața remanierilor motorizate ale d-lui Gheorghe Tătărăscu, d. Dinu Brătianu a sosit cu oastea ministeriabilă întotdeauna prea târziu.

D. DINU BRATIANU

De data aceasta însă președintele partidului a pornit cu două săptămâni mai devreme spre locul bătăliei și ocupând poziția strategică, a așteptat să se ivească oastea guvernamentală. Dar d. Tătărăscu a evitat o luptă inegală; d. dr. Costinescu a rămas tot cu grija sănătăților publice.

Chiar cu «transferul» d-lui Berceanu la industrie, d. Brătianu a fost totuși înfrânt fără desfășurări de forțe, odată cu finanța liberală.

EVENIMENTE IN CURS

Imediat însă ce anumite cercuri guvernamentale au pus în circulație svonul că nu este exclus să se producă anumite evenimente de mare importanță în politica internă, ca un răspuns special la acțiunea d-lui mareșal Averescu, d. Brătianu și-a anunțat «călătoria de odihnă».

D. Brătianu a fost definitiv înfrânt, în timp ce d. Tătărăscu este gata să-și atingă obiectivele anunțate la sfârșitul sesiunii parlamentare.

Evenimentele interne se precipită, iar deocamdată șefii de partide sunt consultați de d. Tătărăscu.

In vreme ce d. Al. Vaida Voevod este chemat telegrafic în Capitală, cavaleria d-lui Dinu Brătianu pleacă în călătorie de odihnă.

Mucenicia «președintelui neînțeles» a început concomitent cu «nemaipomenita viață de aventuri și suferințe a unui învățător».

Inchizitorii lor sunt Torquemada-Tătărăscu și Dandolo-Maniu.

STILEX.

Ultimatum dat lui Stalin de către armata roșie

VARȘOVIA 9. — Intre trupele roșii regulate și detașamentele speciale G. P. U. a izbucnit un grav conflict, care se află astăzi pe picior de războiu civil.

STALIN

Statul major sovietic refuză să recunoască G. P. U.-ului dreptul de a mai face arestări în rândurile armatei roșii, arătând că, învinuirile ofițerilor de troțkism sunt false. Armata sovietică nu simpatizează nici un moment cu Troțki, ci cu armata germană, admirând tehnica, erudiția și disciplina acestei armate.

Intreaga armată roșie a împuternicit pe Mareșalul Voroșilov, să prezinte lui Stalin «un ultimat» în numele ei, care este următorul:

1. De a suprima controlul politic al poliției secrete (GPU) asupra armatei; 2. Instructorii și observatorii politici («poliruk»), existenți în toate unitățile armatei roșii să prezinte în viitor rapoartele lor politice nu la comisariatul de interne, d-lui Iejov, ci la statul major al armatei roșii; 4. Trei ofițeri: superiori (necomuniști) să fie numiți membrii consiliului superior al apărării naționale, care până acum era compus numai din membrii partidului comunist; 4. Un nou oficiu de supraveghere asupra armatei roșii și echipamentului său să fie creiat, înlocuind supravegherea poliției secrete. Membrii acestui oficiu să fie numiți după recomandările statului major al armatei roșii, fiind responsabili direct față de biroul politic (organul superior al partidului comunist rus).

Statul major al armatei roșii a cerut deasemenea demiterea d-lui Iejov dela comisariatul de interne și siguranța statului, deoarece arestările ofițerilor jignitoare pentru demnitatea armatei roșii, au fost săvârșite după ordinul dat de d. Iejov.

Mareșalul Voroșilov a refuzat însă să satisfacă această cerere ș. s'a mărginit numai la prezentarea către d. Stalin a ultimatumului de mai sus, arătând, că în general avantagiile enorme acordate trupelor speciale G. P. U.-ului demoralizează armata roșie.

*

Trupele G. P. U.-ului sunt plătite cu solde ridicate, hrana și echipamentul sunt superioare, înarmarea lor este mai temeinică ca a armatei roșii.

Pentru întâia oară în istoria Sovietelor armata roșie în conflict cu G. P. U.-ul, dă un ultimat capului statului.

Situația este considerată foarte gravă în U. R. S. S.

Impărțirea Palestin[ei]

Reînceperea acțiunei antijudaice în Palestina pare a fi convins autoritățile britanice asupra antagonismului ireductibil ce domnește între jidani și arabi.

Nu e vorba deci de «agitatori hitleriști», cum îi place presei mondiale jidovești să numească pe toți antisemiții, ci de lupta pe viață și pe moarte dusă de un popor ce-și apără țara împotriva invaziei jidovești.

Am mai arătat odată, într'un articol intitulat «Jidani și Arabi», că în Palestina stau față în față două popoare, două culturi, două tradiții și că în fața «drepturilor istorice» israelite se ridică tot atât de întemeiate drepturi istorice arabe. Și iarăși repet nu e cazul să ne bucurăm constatând că Palestina nu va mai primi jidani.

Lumea musulmană se mișcă și pare hotărâtă să împiedice cu orice preț pieirea unui stat arab, cum consideră arabii Palestina, sub valul jidovesc.

Situațiunea aceasta produce Londrei multe îngrijorări. Deaceia s'au pus în circulație în ultimile zile o serie de baloane de încercare cu privire la împărțirea Palestinei. S'ar crea așadar două state unul jidovesc și altul arab. Problema s'ar rezolva simplu, elegant și durabil spre marele profit al Marei Britanii.

Palestina jidovească ar rămâne mai departe mandat britanic iar cea arabă ar deveni un «stat independent», după calapodul celorlalte «state independente» arabe, gravitând în jurul Angliei.

Nu cunosc încă atitudinea executivei sioniste față de acest balon de încercare. S'ar putea să fie de acord cu împărțirea Palestinei, sau chiar să fie inspiratoarea acestui plan.

Arabii și-au spus însă cuvântul respingând cu hotărâre planurile publicate în gazete [...] piardă jumătate din [...] o consideră a lor [...]

Ce se va întâmpla [...] nu e cazul să cercetăm [...] diem mai bine [...] cei britanice în [...] ma palestiniană.

Londra e într'un [...] ța mondială a judaismului [...] scădere, e încă forte [...] altă parte pozițiile [...] sânul imperiului britanic [...] permit să acționeze [...] tru, împotriva arabilor [...]

Soarta arabilor [...] pecetluită dacă la [...] sta o forță tot atât [...] mismul.

Ori Anglia, cea mai [...] musulmană din lume [...] glija voința și sentimentele [...] lui. Să ne amintim [...] argumentele care au [...] Lloyd George să se [...] victoriei lui Mustafa [...] lul Kemal Ataturk [...] teama de reacțiunile [...] India. In actualul [...] situația-i și mai delicată [...]

Drumul spre India [...] de state arabe în care [...] tanică nu mai e în [...] trivă. Ultima lovitură [...] Irak a fost îndreptată [...] Angliei. A nemulțumi [...] astăzi când Ducele [...] panislamică ar fi [...]

Pe de altă parte în [...] se complică. Anglia [...] nou, spre a paraliza [...] opună milioanele de [...] Deși are nevoe de [...]

Iată încurcăturile [...] tanice. Intre presiunea [...] și rezistența arabă [...] glia? Politica de evaziune [...] temporizare, pare că [...] tea fi dusă multă vreme [...] caz nu cred că Palestina [...] părțită.

Pad[...]

D. Eden pleacă la Bru[xelles]

BRUXELLES, 8 (Rador). — Corespondentul agenției «Havas» transmite:

D. Eden, ministrul afacerilor străine al Marei Britanii va sosi la sfârșitul lunii la Bruxelles.

Vizita d-lui Eden se va produce după toate probabilitățile în jurul zilei de 25 Aprilie.

In cercurile politice belgiene, se crede că guvernele [...] și englez vor aștepta [...] cestei vizite [...] schimbul de scrisori [...] statutul internațional [...]

Deocamdată, se fac [...] pentru primirea d-lui [...] vernatorul Băncii [...] urmează să sosească [...] Aprilie.

[ULTIMA] ORA

Evenimente extrem de impo[rtante] în curs de desfășurar[e]

Sosirea d-lui Al. Vaida Voevod, chemat telegrafic în Capitală, coincide cu o serie de importante evenimente politice ce se cer rezolvate urgent.

D. Tătărăscu președintele consiliului de miniștri are o delicată mi[siune de] a consulta pe toți [șefii de] partide.

După aceste [consultări] urmează a se lua [măsu]re de o extremă [importan]ță în politica inte[rnă].

Incepe controlu[l] frontierelor spani[ole]

LONDRA 9 (Rador). — «Daily Telegraph» anunță că sistemul de control la frontierele spaniole, pe uscat și pe mare, este acum definitiv pus la punct.

Oficiul de nein[tervenție] este de părere [că] de control își va [începe lu]crările încă dela [...] săptămânii viitoa[re].

Grevă în industria metalurgică engl[eză]

LONDRA 9 (Rador). — Greva din industria metalurgică din Glasgow paralizează activitatea în 118 fabrici, de construcții navale și de alte categorii.

Greva s'a întins și la o mare turnătorie [...] fast. Sindicatul [...] nilor din Scoția [...] să adopte tactica [...] pentru ameliorarea [...] rilor.

Abjecta ură a mercenar[ilor] iudaismului, împotriva regim[urilor] de dreapta

LONDRA 8 (Rador). — «News Chronicle» anunță că deputații laburiști au fost făcută de deputatul conservator Strickland a face o călătorie gratuită în Germania între 7 și 12 Iunie. Ziarul adaugă că numeroși parlamentari de dreapta au primit [...] invitație.

«News Chronicle» [de]clară că o invitație [...] nătoare a fost adre[sată de] curând deputaților [labu]riști de un locuitor [din Li]verpool, care i-a [...] numele organi[zației ...] Berlin.

ECOURI ȘI POLEMICI

Eri, la biserica «Radu Vodă», s'a comemorat, din inițiativa soc. culturale «Târnava-Mare», de sub președinția d-lui Ignat Mircea, cincizeci ani dela moartea marelui cărturar ardelean Timotei Cipariu și nouăsprezece ani dela moartea poetului Gh. Coșbuc.

La această solemnitate au participat: d-na Coșbuc, familia, rudele, delegațiile școalelor secundare de fete și băeți, împreună cu profesorii lor; delegațiile școalelor primare și numeroși intelectuali.

D. Gh. Brătianu, președintele partidului național-liberal, va lua cuvântul astă-seară la întrunirea sectorului de Negru.

D. profesor Florea Ștefănescu-Goangă, subsecretar de stat la ministerul educației naționale, lucrează la repartizarea, pe universități, a fondului de burse pentru studenți, acordat de minister.

La fiecare universitate repartizarea acestor burse se va face de către rectoratele respective de acord cu Ministerul Educației Naționale.

D. Gr. Tranou-Iași președintele organizației Capitalei, a partidului poporului, a adresat cetățenilor un manifest prin care explică de ce nu participă în alegerile comunale.

In numărul nostru de mâine, cu prilejul sărbătoririi d-lui A. C. Cuza, vom publica o pagină de omagiu semnată de directorul nostru, d. Toma Vlădescu.

Se va descifra semnificația acestei sărbătoriri și se vor revela câteva capitole inedite din viața marelui om.

«Sărbătorirea lui A. C. Cuza, un act de cultură»; A. C. Cuza-Eroul»; «Viață și idei»...; «A. C. Cuza... și partizanii»; A. C. Cuza și femeea»; «Lupta lui A. C. Cuza», etc. ***— sunt câteva capitole numai din acest studiu care va încerca să surprindă, în fragmente trăite, viața de gravitate, de luptă, de mult râs și de ironie a sărbătoritului.***

PARIS 8 (Rador). — «Pariser Tageszeitung», organul emigranților germani, anunță că celebrul aviator german Gerhard Fieseler ar fi fost omorât în Spania.

Deoarece numărul de 2000 de reduceri acordate vizitatorilor expoziției echipelor Regale studențești, s'a epuizat, Direcțiunea Generală C. F. R. a dispus anularea reducerei acordate.

LONDRA 8 (Rador). — «Daily Herald», organul partidului laburist, cere ca apuntamentele deputaților să fie sporite. Ziarul afirmă că actuala indemnitate de 400 lire sterline obligă pe deputați să aibă avere personală, ceeace constitue un adevărat privilegiu pentru păturile avute.

Silozurile de cereale din Constanța sunt încărcate cu mari cantități de cereale, deși atât vapoarele noastre cât și cele străine, sunt mereu încărcate pentru Europa Centrală și Occident.

Actualmente se găsesc depozitate peste 5500 vagoane cereale, din care jumătate numai grâu.

BASSORAH, 8 (Rador). — Avionul japonez «Vântul Domnului», care încearcă un raid pe distanța Tokio-Londra, a aterisat la Bassorah, azi dimineață la ora 6 și 45.

BELGRAD, 9 (Rador). — Ziariștii turci, cari vor rămâne la Belgrad tot timpul cât va dura vizita d-lui Ismet Inonu, președintele de consiliu al Turciei, și a d-lui Rustu Aras, ministrul Afacerilor Străine, au sosit aseară la Belgrad.

Lupta împotriva comunismului

Principiile de bază ale colaborării dintre Rex și Flamanzi

BRUXELLES, 9 (Rador). — Campania electorală pentru alegerea parțială în care d. Leon Degrelle, șeful partidului naționalist «Rex», va candida contra d-lui Van Zeeland, președintele consiliului și reprezentantul partidelor din coaliția guvernamentală, continuă.

Partidul «Rex» a ținut aseară o întrunire la Palatul Sporturilor, în cursul căreia s'a dat un răspuns la acuzațiile pe care le aduce d. Van Zeeland partidului «Rex», pe chestiunea acordului încheiat de acesta cu partidul naționaliștilor flamanzi. Deputatul rexist Paul Mont a afirmat că d. Van Zeeland avea cunoștință, cel puțin în principiu de acest acord și a citit o scrisoare a primului ministru din care reiese că înainte de semnarea acordului acesta îl aproba

A urmat la tribună d. Leon Degrelle, care a spus că chiar d. Van Zeeland a oferit un portofoliu în guvern partidului naționalist flamand. D-sa a stăruit asupra necesității de a se ajunge la o reconciliere între Waloni și Flamanzi, arătând că acordul dintre «Rex» și naționaliștii flamanzi tinde la această reconciliere, pe teren economic și politic.

Oficiosul partidului «Rex», «Le Pays Reel» publică un articol în care arată că elementul principal al acordului dintre cele două partide îl constitue lupta contra comunismului.

Este prima oară când se divulgă unul din principiile pe baza cărora s'a încheiat acordul între «Rex» și naționaliștii flamanzi.

Vidarea incidentului polono-german

BERLIN, 9 (Rador). — Ziarele publică textul comunicatului oficios polonez asupra incidentelor dela Grudziadz.

Ele se declară satisfăcute de acest comunicat și trag concluzia că cercurile răspunzătoare din Varșovia «AU DESAVUAT» atitudinea Asociației poloneze din Vest și a autorităților din Grudziadz.

Insfârșit, ziarele germane își exprimă speranța că comunicatul dela Varșovia va contribui la restabilirea calmului în relațiile germano-polone.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STR. ANGHEL SALIGNY, No. 2.

Redactor responsabil: V. OLANIUC STERE